Planinski popotnik

Sušec 2009 številka 18, letnik XV

Pogled iz Smrekovca, Avtor fotografije: Bojan Rotovnik

Planinsko društvo Šoštanj

MESTO ŠOŠTANJ
KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ

Podpornik PD Šoštanj

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ
Trg svobode 12 (občinska stavba)
www.ks-sostanj.si

URADNE URE:
SREDA OD 15H DO 16H

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ TELEFON: 03 897-2770
TRG SVOBODE 12 INTERNET: WWW.KS-SOSTANJ.SI
3325 ŠOŠTANJ EMAIL: INFO@KS-SOSTANJ.SI

Skupina hse
TEŠ
TERMOELEKTRARNA ŠOŠTANJ

Bodi svetloba

Podpornik PD Šoštanj

Uporaba elektrike lajša delo, daljša večere in krajša čas, krajša razdalje in daljša zabavo. Brez nje si danes sploh ne predstavljamo življenja. V slovenskih domovih smo dobrodošel gost z električno in toplotno energijo, na kar smo še posebej ponosni.

TERMOELEKTRARNA ŠOŠTANJ d.o.o.
Cesta Lole Ribarja 18 3325 Šoštanj
info@te-sostanj.si www.te-sostanj.si

Dragi prijatelji, člani in članice PD Šoštanj

Število članov se je v preteklem letu v našem društvu kar lepo povečalo. To nas, društvene delavce, veseli in nam daje spodbudo za nadaljnje delo. Pa vendarle to ni zasluga samo nas in morda našega dobrega dela, članstvo se namreč povečuje tudi po ostalih planinskih društvih po Sloveniji in to je seveda dobro, da se slovenski planinci in gorniki ponovno zavedamo pomena, da smo združeni in da samo združeni lahko učinkovito vplivamo na planinsko organiziranost, na ohranjanje gorske narave, na varnost in vzdrževanje planinskih poti itd.

Zato smo bili lansko jesen toliko bolj presenečeni, ko so si nekateri vodilni možje naše krovne organizacije, Planinske zveze Slovenije, privoščili razpravo o primernosti besed, kot so gornik in gorništvo. Tu pa se pred nami takoj postavi vprašanje o smiselnosti takšne polemike. Vprašamo se, ali niso to lepe slovenske besede, ali niso te besede že desetletja in stoletje pred nami v svojih delih uporabljali naši pesniki pisatelji in planinski strokovnjaki. Zakaj bi torej sedaj dajali tem besedam nekakšen politični značaj in bi te besede kar naenkrat ogrožale našo planinsko organiziranost. Bodimo pač to, kar se počutimo, planinci ali gorniki, in bodimo srečni, da nam je dano, da lahko občudujemo in obiskujemo ta čudoviti gorski svet. In, ne nazadnje, bodimo ponosni, da smo člani PD Šoštanj, društva s sto- in večletno tradicijo.

Spoštovane članice in člani, v letu, ki je pred nami, 2009, planinci iz Šoštanja beležimo sto pet let svojega delovanja. Zato vam v tem jubilejnem letu želim mnogo lepih poti in planinskih doživetij.

V želji, da se na teh poteh čim večkrat srečamo, vas lepo pozdravljam.

Vlado Stropnik

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Planinskega društva Šoštanj. Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejemajo pa ga člani PD Šoštanj. **Urednika:** Andreja KONOVŠEK JALEN, Bojan ROTOVNIK **Fotografije so prispevali:** Bojan ROTOVNIK, Martina PEČNIK HERLAH, Zinka MOŠKON, Andreja KONOVŠEK JALEN, Matej KORTNIK, Tina URAN, Saša VUČINA, Milan LEPKO, Damjan MOHORIČ in arhiv tabora mladih planincev **Lektoriranje:** Jožica ANDREJC **Oblikovanje in prelom:** OPA:GROOP [kreativna celica] **Tisk:** Dikplast d.o.o.

Število izvodov: 400 ISSN: 1581 - 5714 Marec, 2009
Članki v Planinskem popotniku niso honorirani. Vse napake so namenjene pozornim bralcem.
Planinski popotnik spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije.

Planinski tabor Makedonija 2008

Že četrto leto zapored smo planinci Planinskega društva Šoštanj prebili skupaj nekaj nepozabnih dni v planinskem taboru, ki smo ga tokrat izvedli v gorah Makedonije. Tabor je bil organiziran v času od 10. do 18. Oktobra 2008.

Prvi dan nas je pot vodila iz Šoštanja preko Velenja do meje s Hrvaško in dalje mimo Zagreba, nočnega Beograda, Niša, vse do Skopja. Posebnih težav pri prestopih meja ni bilo, tako da smo bili ob dogovorjenem času na postajališču v Skopju, kjer nas je že čakal naš makedonski vodnik Živko Temelkoski, ki je bil z nami ves čas bivanja v Makedoniji.

Makedonija, dežela tobaka, riža in bombaža nas je pričakala v jutranjih urah še vsa mirna in zaspana. Samo na meji je ponosno vihrala makedonska zastava z rumeno sončno zvezdo, simbolom rodbine Aleksandra Velikega, kar tako moti sosedo Grčijo, da nagaja Makedoniji pri njenem imenu.

Če iščemo podobnosti med našo državo in Makedonijo, lahko rečemo, da sta si Makedonija in Slovenija v marsičem podobni, a tudi zelo različni. Čez Slovenijo vodi najnižji prehod iz Panonske nižine k severnemu Jadranu, skozi Makedonijo pa pelje moravsko-vardarska pot proti Egejskemu morju. Obe sta gorati, v obe segajo z morja vplivi sredo-

zemskega podnebja, vendar dobi Makedonija mnogo manj padavin. V vročem in dolgem makedonskem poletju dozore subtropske rastline.
Okoli dve tretjini prebivalcev Makedonije je Makedoncev, zelo močno manjšino pa predstavljajo Albanci, ki živijo predvsem ob meji s Kosovim in Albanijo, kamor smo bili namenjeni tudi mi. Pred nadaljevanjem vožnje z avtobusom smo se sprehodili po starem delu glavnega mesta, pokusili nekaj balkanskih specialitet, si ogledali trdnjavo Skopsko kale in se pripravili za prvi ogrevalni pohod na hrib Vodno nad Skopjem. Z vrha je bil čudovit pogled na mesto pod nami, prav impozantno pa na samem vrhu deluje ogromen, preko 80 m visok križ, zgrajen iz železnih profilov. Pod vrh križa vas popelje dvigalo. Občutki na vrhu so podobni kot na znamenitem Eiflovem stolpu v Parizu.
Med popoldansko vožnjo proti Tetovu in Popovi Šapki smo si še ogledali kanjon reke Treske in se sprehodili do alpinističnega centra. V Tetovu pa smo ob kratkem postanku nabavili nekaj živil pred zahtevno planinsko turo, ki nas je čakala naslednji dan.
Namestitev na Popovi Šapki je bila za mnoge, že vsega vajene planince, pravi šok, saj je bil objekt, kjer smo prespali dve noči, v zelo klavrnem stanju. Vzdušje se je po začetnem šoku nekoliko popravilo, ko smo si izborili sveže rjuhe in ko je naš mladi harmonikar raztegnil svojo harmoniko.
Prelepa jutranja zarja pred prvim pravim planinskim pohodom nam je dala dodatno energijo. Naš cilj dneva je bil Titov vrh, ali Titov vrv, kot ga imenujejo Makedonci. Pa kaj, ko je Makedoncev v tem delu Makedonije le še za vzorec.
Titov vrh je najvišji vrh Šar planine v Makedoniji. Visok je kar 2748 m.Vrh nosi ime po maršalu Titu, pred tem pa se je imenoval Golem Turčin.
Šarsko gorstvo je nadaljevanje Dinarskega

Podpornik Planinskega društva Šoštanj

KS Bele Vode

in se začne onstran Metohijske in Kosovske kotline s Šar planino. Ker je večji del gorstva zgrajen iz starih neprepustnih kamnin, ga pokrivajo gozdovi in zlasti pašniki. Po le-teh smo se ta dan res nahodili. Makedonski vodnik je testiral naše sposobnosti in nekaterim posameznikom tudi potrpljenje.Vodil nas je po teh gorah navzgor in navzdol, čeprav bi se pot dala precej skrajšati. Pa so jo nekateri posamezniki tudi skrajšali in se tudi skoraj zaplezali.To je bila kar dobra šola za začetek. Že pri naslednjem vzponu na najvišji vrh Makedonije in Albanije, 2764 visoki Korab, je bilo čisto drugače. Držali smo se kolone, nekaj zaradi slabe izkušnje, nekaj pa tudi zaradi neposredne bližine sosede Albanije.

Pa se vrnimo na Popovo Šapko. Po osvojitvi Titovega vrha smo se polni čudovitih vtisov vrnili v našo bazno postojanko. Kot da cel dan hoje nekaterim ni bil dovolj, zaželeli so si še plesne šole makedonskih kol. Mladostni gostitelj pri 75-tih jim je to željo tudi uresničil. Plesni šoli pa so sledili še gimnastični vložki na parterju in poskoki s kolebnico. Seveda pa ni manjkalo domače slovenske glasbe, ki jo je iz svoje »frajtonarce« izvabljal naš harmonikar.

Podpornik Planinskega društva Šoštanj
KS Skorno Florjan

Po zajtrku smo si malo pobližje ogledali Tetovo, ki leži v rodovitni kotlini Polog, ob samem vznožju Šar planine. Znano pisano mošejo smo si, seveda bosi, ogledali tudi odznotraj, zatem pa pot nadaljevali proti južneje ležečemu Mavrovskemu jezeru. Ob samem jezeru, ki je umetno, nastalo po graditvi velikega jezu iz zemlje že leta 1947, leži hotel Medenica, naša druga bazna postojanka. To je bil, seveda v primerjavi s Popovo Šapko, drugi svet. Tudi smučarski center je lepo urejen. Tukaj ni bilo videti propadajočih in praznih objektov.

Popoldan smo si ogledali pravoslavni samostan sv. Jovana Bigorskega, ki je v celoti restavriran in obnovljen. Ženske so si morale

pred vhodom v samostan okoli pasu zavezati velike rute, ki so služile kot ženska krila. Mlada pripravnika za meniški stan, ki sta pometala samostansko dvorišče, sta izvabila marsikateri pogled naših planink. Spraševale so se: »Pa kaj jim je tega treba bilo?«

Še v trdi temi jutra smo se z našim avtobusom peljali do dogovorjene točke. Od tam dalje je bilo možno samo peš, s terenskim vozilom ali ustreznim tovornjakom. In prav to je bil naš izbor. V kabini zraven šoferja je bilo prostora le za izbrane, ostali smo se spravili tja, kjer je prostor za tovor. To je bila zabave polna ura nepozabne vožnje po prepadni cesti, ob kristalno čisti reki Radiki.

Planina Korab je podaljšek Šar planine in leži na meji med Makedonijo in Albanijo. Za gibanje v teh gorah je potrebno imeti urejene posebne dovolilnice, ki jih je uredil naš Živko Temelkoski.

Naš cilj, Golemi Korab, je bil to prelepo jutro še zelo daleč. Sončni žarki so vedno močneje osvetljevali in ogrevali to čudovito travnato gorsko pokrajino. Daleč v dolini smo zagledali živo reko iz stoterih ovac, ki so jih pastirji iz ograde peljali na pašo. Listnati gozdovi so se bahali s svojim čudovitim živobarvnim kožuhom, travnate strmine so bile tu in tam prekrite s snežno odejo. Pogledi se ne zaustavijo že ob naslednjem višjem hribu ali gori.Tu smo bili mi najvišje, pogledovali smo proti severu, kjer so se v daljavi bohotile

črnogorske planine, in iskali Durmitor, naš lanskoletni cilj.
Te planine je preprosto treba videti na lastne oči, da si ustvariš pravo sliko o njih. To so ogromna neposeljena prostranstva, na katerih se ni težko izgubiti. Verjetno jih najbolje poznajo gamsi, medvedi in tihotapci, mogoče tudi planinski zanesenjaki, med katere sodi prav gotovo tudi naš makedonski vodnik.
Golemi Korab je na vrhu označen z velikim kamnitim mejnim kamnom, ki označuje mejo med Makedonijo in Albanijo. Seveda smo hitro stopili tudi na albansko stran, da se lahko pohvalimo, da smo bili v tej, še vedno za nas precej eksotični deželi črnih orlov.
Debar, mestece na meji z Albanijo, že na prvi pogled pokaže, da tukaj živijo ljudje, ki so med seboj povezani in jim tihotapstvo že od nekdaj prinaša denar za preživetje.Videli smo ga le bežno izza avtobusnih šip med vožnjo proti Strugi in Ohridskemu jezeru, kjer smo imeli postanke na poti proti Nizepolu pod planino Baba. Najvišji vrh te planine je bil naš zadnji planinski cilj.Vrh se imenuje Pelister.
Ohridskemu jezeru velikokrat rečejo kar makedonsko morje in ga primerjajo z Bajkalskim jezerom v Aziji ali Tanganjiškim in Malavijskim v Afriki ali jezerom Titicaca v J. Ameriki. V nekaj milijonih let so se tu namreč razvile posebne, samo tukaj živeče endemne vrste. Poznajo jih več kot 150, kar je za Evropo nenavadno veliko. Prijazni domačini so nas s čolni popeljali po jezeru, ogledali smo si sv. Naum, kjer je kratek pritok v jezero, na severu pri mestu Struga pa odtok jezera.To je reka Crni Drim, ki po 65 km prestopi mejo z Albanijo.V albanskih hribih dobi s Kosova pritok Beli Drim in se nato razcepi. En krak se izlije v Jadransko morje neposredno, drugi pa preko Skadarskega jezera kot reka Bojana.
Po ogledu jezera in mesta Ohrida, zibelke naše kulture, kajti od tu so Klemen Ohridski, Ciril in Metod ter drugi širili pismenost po vsej Evropi, smo prevozili planino Galičico, občudovali Prespansko jezero in prišli do mladinskega naselja pod planino Baba. Tukaj je bila zadnja baza našega planinskega tabora.
Planinska tura na najvišji vrh pogorja Pelister velja za najlepšo turo v Makedoniji.V vabilu na ta planinski tabor je bilo zapisano, da je dolga »samo« 10 ur in povsem nezahtevna. S tem se seveda po končani turi mnogi ne bi strinjali. Prvi del poti je res nekaj posebnega. Pot je v serpentinah speljana skozi čudovito ohranjene borove gozdove, sledi pa del poti po skalovitem površju, ki mu ni enakega v Sloveniji. Ogromne skalne in kamnite gmote so velika ovira za brezskrbno hojo. Potrebno je bilo visoko dvigniti kolena, kar pa je bil za mnoge že večji napor. Ob poti so nas spremljali številni vodni izviri, ki so pridno polnili naše čutarice in gasili našo žejo.
V bazni tabor smo po celodnevni turi prišli že v trdi temi. Bili smo prijetno utrujeni in ponosni, da smo uspeli osvojiti vse vrhove, ki so bili planirani. Spremljalo nas je krasno jesensko vreme, vodil odličen vodnik, krepila dobra volja, navduševali prelepi razgledi in bogatila nova spoznanja.
Na poti domov smo se ustavili še v Bitoli, ki je drugo največje mesto v Makedoniji. Že v turškem obdobju je veljalo za pomembno upravno središče.V bližini mesta so izkopanine antičnega mesta Heraklea, ki ga je v 4. stoletju pred našim štetjem ustanovil Filip Makedonski.
V Skopju je bilo slovo od Živka Temelkoskega in Makedonije kar malo ganljivo.V marsikaterem očesu se je pojavila tudi solza. Pa ne vem, če je bila to solza žalosti, sreče, zadovoljstva ali preprosto solza ob slovesu.

MAKEDONIJA, če nam bo služilo zdravje, te še kdaj obiščemo!

Boris Šalamon

Družinski planinski tabor drugič - na Menini

26.–29. 6. 2008

Ko pride pomlad, ko so dnevi daljši in toplejši, se pojavi. Hrepenenje ... Po pravem dopustu, ki pa je še daleč. In da bi lažje dočakali visoko poletje, smo si za konec junija izmislili družinski planinski tabor. No, v resnici ne samo zaradi tega. Tudi zato, ker nam je v hribih lepo, ker smo si nekoč, pred časom, ko še ni bilo malih škratkov, pogosteje vzeli čas in družno osvajali in tudi zares osvojili kakšen vrh, ker povečini pogrešamo takšne čase, ker je nenazadnje vrhove moč osvajati tudi skupaj s škratki, ker niti ni toliko pomembno, kakšen je vrh, na katerega stopiš, pravzaprav velikokrat sploh ni potrebno, da do vrha prideš, ker je bolj pomembno, da si skupaj s tistimi, ki jih imaš rad, da izklopiš gumb za službo in se predaš trenutkom tukaj in zdaj, predvsem pa, ker je prijetno tekati po travnikih, nabirati jagode, dihati s polnimi pljuči, se greti ob ognju, se smejati in seveda tudi dobro jesti ...

Za našo družino bi moral biti lanski tabor že drugi, pa smo prvega zaradi bolezni morali izpustiti. Tudi drugega (v resnici torej našega prvega), ki smo ga čakali še bolj nestrpno in še z večjimi pričakovanji, bi nam skoraj ukradli virusi. Pa smo nekako zvozili. Tako kot prvi je tudi drugi tabor potekal na Menini. Ker se na njej najde prijeten planinski dom z vedno nasmejanima in prijaznima oskrbnikoma, ker so na njej prostrani travniki, kjer lahko

majhni in veliki otroci tekajo, kolikor se jim zljubi, ker so ti travniki posejani s pisanim cvetjem, ki boža oči, in sadeži, ki teknejo, ker se po njih pase govedo, konji in drobnica in ker so srečanja z njimi vedno prava doživetja, ker Menina skriva veliko skritih in odkritih kotičkov, ki jemljejo dah, ker ponuja veliko razgledov, tudi take na visoke gore, ki se zdijo tako blizu, da bi jih lahko pobožal, ker lahko greš na daljše in krajše izlete, peš ali z otroškimi vozički, ker imamo na Menino lepe spomine ...

Zbirali smo se v četrtek in petek, 26. in 27. junija. Zbralo se nas je sedem družin z devetimi predšolskimi otroki v starosti od 9 mesecev do 5 let. Naša družina je prišla med zadnjimi zaradi že omenjenih virusov. Ujeli smo še petkovo kosilo, po kosilu skupaj z drugimi tekali ali počivali pred planinskim domom, na večer pa smo se odpravili na sprehod do bližnje kapelice in vrha Špica. V soboto nas je čakala prava tura, ki bi jo običajen obiskovalec Menine poimenoval skok na Petelinjek, naša skupina pa je v turo vložila vso srčnost, ki jo je premogla, in nastala je »prava tura«. Vrh so osvojili prav vsi udeleženci tabora. Nekateri peš, drugi v nahrbtnikih, nekateri budni, drugi speči ... Kljub temu da smo na kosilo prišli precej utrujeni, pa je bilo popoldan okrog planinskega doma slišati pisan živ-žav in pod večer smo se še uspeli odpraviti na sprehod do vznožja Vetrnika. Najmlaj-

ši so izkoristili priložnost in posedli v svoje tri- ali štirikolesne limuzine, najbolj zagnani pa so osvojili tudi vrh Vetrnika. Zvečer smo s skupnimi močmi pripravili pravi ogenj, ob katerem ni manjkalo petja in filozofskih debat, ki so se zavlekle pozno v noč. Nedelja je bila rezervirana za »kraljevsko turo«, za »vrhunec tabora«, za »piko na i«: odpravili smo se na Vivodnik, kjer smo za vse otroke, tudi tiste večje, ki so bili na Menini prvič, pripravili planinski krst. In potem, po kosilu, smo se poslovili. Vrnili smo se na svoje domove, v svoje službe in vrtce, k vsakdanjim obveznostim, ostali pa so lepi spomini in do pravih počitnic je bil zdaj le še kratek skok. Naša družina priporoča!

Valentina Uran

Izlet v neznano

Za zaključek celoletne planinske dejavnosti je v planu aktivnosti društva predviden izlet v neznano. Tokrat nas je pot vodila v Belo Krajino. Deževno novembrsko vreme se kar ni hotelo popraviti. Odločitev za načrtovani datum soboto, 8. novembra ni mogla omajati niti slaba vremenska napoved. Bili smo dobre volje kot ponavadi. V pričakovanju, da preživimo lep dan, smo se odpeljali novim krajem naproti. Kot zmerom smo med vožnjo opravili še z reševanjem vprašalnika o izletu v neznano. Malo ugibanja in radovednosti, kam gremo, seveda ne škodi.

Da je prijetneje in lažje v manj znanem kraju, je Vlado povabil med nas kolega, vodnika iz Planinskega društva Črnomelj, iskrivega Marjana Kastelica Mušo. Povzpeli smo se na Kozice (760 m). Na vrh vodita dve krožni pešpoti. Za markaciji sta izbrana: hrastov list, ki označuje daljšo pot z izhodiščem v Dolu in Predgradu. Dolga je 14 km ali 4-6 ur hoje. Mi smo izbrali markacijo lešnika, ki označuje krajšo pot z izhodiščem v Lazih. Dolga je 9 km ali 3-5 ur hoje. Res je bilo samo uro in pol hoda do vrha, za to pa je bila pot precej strma. Zaradi razmočenega terena in listja si lezel bolj nazaj kot naprej. Pa še napotki nekaterih pred odhodom, da niso potrebne pohodne palice za teren kamor gremo, jih seveda vsi nismo imeli. Kako koristen pripomoček so, je dobro znano, tokrat pa bi bile še bolj, ko smo premagovali blato pomešano z listjem! Pa kaj bi tarnali, saj smo planinci vsega navajeni. Pa še dež se je nekako zbal šoštanjskih planincev. Le na vrhu nas je malo osvežil, od koder se je nudil lep razgled na Stari trg ob Kolpi. Prepadno ostenje Kozic visoko nad kanjonom Kolpe nudi kar spoštljiv odnos do te gore.
Dež je zopet upal na plan, ko smo že sedeli v avtobusu. Ravno prav smo prezračili telesa, da je bilo prijetno posedeti v gostišču kmečkega turizma. Belokranjska pogača , odojek in ovčetina so nam privezali duše. Da je ostalo dovolj moči, je bil dokaz, ko nas je zvabil na plesišče še naš harmonikar Marko. Razglasitev rezultatov ankete, podelitev treh nagrad pa je prevesilo večer proti kraju. Kljub ne preveč obetavnemu vremenu, smo preživeli še en lep dan v naravi in med prijatelji.

Zinka Moškon

1. Pohod Topolšica - Sleme (preko Loma)

V letu 2008 je naše planinsko društvo prvič organiziralo lažji zimski pohod iz Topolšice do Andrejevega doma na Slemenu preko Loma. Pohod smo izvedli na štefanovo, 26. decembra.

Na parkirišču pod bolnišnico v Topolšici se je zjutraj zbralo 20 pohodnikov. Čas odhoda smo priredili tako, da so se udeleženci do Topolšice lahko pripeljali tudi z lokalnim avtobusom. Od bolnišnice smo krenili po markirani poti na Lom. Razgledna pot vodi sprva po jugovzhodnih obronkih Loma. Pri zadnjih hišah krene v gozd, po katerem doseže vršni greben. Tu smo si pri Dražnikovi domačiji malo odpočili, se čudili velikosti hiše in gospodarskih objektov, ki so, žal, zapuščeni, in veliki lipi, ki stoji pred domačijo. Nadaljevali smo mimo domačije Vodovnik do Aravsa, ki je najvišje ležeča kmetija na Lomu. Pri Aravsu so nas zelo lepo sprejeli in pogostili s čajem in potico. Po prijetnem počitku smo se povzpeli še do bližnjega Lomeka (884 m), najvišjega vrha Loma. Od Aravsa smo se potem spustili z Loma na sedlo med Lomom in Slemenom, kjer ležita dve domačiji, pri Banku in bolj znana Žlebnikova, kjer je tudi spominsko obeležje tam padlemu

pesniku Karlu Destovniku-Kajuhu. Zadnji del poti, od Žlebnika do Andrejevega doma na Slemenu, je zelo prijeten zmeren vzpon skozi gozdove in deloma travnike. Z zadnjim vzponom pa smo si zaslužili tudi sonček pri Andrejevem domu na Slemenu. Milan, ki je lastnik in oskrbnik Andrejevega doma na Slemenu, nas je lepo sprejel in nas pogostil s čajem. Ob prijetnem druženju v domu je čas hitro minil in že je prišel po nas avtobus, s katerim smo se na relaciji Sleme-Topolšica-Šoštanj-Velenje vrnili v dolino. Pohod je namenjen oddihu na zraku med božično-novoletnimi prazniki, nabiranju telesne pripravljenosti za zahtevnejše ture in seveda prijetnemu druženju. Ker je bil odziv na pohod dober in ker smo kot skupina lepo vabljeni in dobrodošli tako pri Aravsu kot na domu na Slemenu, bo postal pohod tradicionalen.

Naj pa se ob koncu še zahvalim vsem, ki so nas prijetno gostili, in tistim, ki so si vzeli čas in se z nami podali na Sleme. Lepo vabljeni na letošnji pohod.

Matej Kortnik

ANDORA - kdo ali kaj in kje je že to?

Potem ko sva se z Gašperjem na poročno potovanje odpravila »za nosom« brez cilja in kar tako popotniško, sva med drugim pristala tudi v Andori. Andora je neodvisna država, ki leži v Pirenejih med Španijo in Francijo. Ustanovljena je bila 8. septembra 1278 in je največja med šestimi najmanjšimi državami v Evropi in svetu.

Država leži v visokogorski dolini v Pirenejih. Več kot tretjina države leži nad zgornjo mejo gozdov. Najvišja gora je Coma Pedrose, visoka je 2.946 metrov. Andora je ena izmed katalonskih dežel in edina, ki ni del kakšne druge države. Ima 69.865 prebivalcev (stanje julij 2004), od tega je: 36,0 % Kataloncev, 40,6 % Špancev, 12,02 % Portugalcev, 6,5 % Francozov, 6,7 % ostalih. Ker večina prebivalstva govori špansko (58 %), drugi pa katalonsko (35 % prebivalcev) ali francosko (7 %), nama najino znanje angleščine ali morebitnih drugih govornih veščin ni kaj dosti koristilo. Večina prebivalcev pripada rimskokatoliški cerkvi. Le del prebivalstva ima volilno pravico. Državljanstvo se lahko pridobi šele po 25 letih bivanja v Andori.

‹Mala kneževina nima praktično nobenih naravnih virov, razen morda vode. V preteklosti je bila Andora kljub gorski legi poljedelska dežela, sedaj se ukvarjajo pretežno

Zemljevid Andore

z živinorejo. Strme gorske doline so skoraj brez rudnih bogastev, skope njive in pašniki pa omogočajo le skromno kmetovanje. Med pridelki je še vedno najbolj cenjen tobak, na obdelanih poljih v širših delih dolin pa najpogosteje pridelujejo krompir in pšenico. Visokogorski pašniki obsegajo več kot polovico državnega ozemlja. V poletnih mesecih tod pasejo živino tudi kmetovalci iz sosednjih držav. V Andori je le malo industrije in še ta v skupnem prihodku države skorajda ni omembe vredna. Edini večji zaslužek pri-

našajo le hidroelektrarne, ki Andori zagotavljajo dovolj električne energije za lastne potrebe, precej pa je tudi izvozijo v Španijo. Dežela ima zelo razvit turizem, predvsem zimski. Na razpolago je približno 400 hotelov ter centrov za šport in razvedrilo.

Andora ni članica Evropske unije. Do leta 2002 sta bila edino uradno plačilno sredstvo francoski frank in španska pezeta, ki sta bila tako kot v Franciji in Španiji zamenjana z evrom. Ker ne pripada EU, je Andora znana kot davčna oaza. Mnoga podjetja, ki imajo tu samo poštni predal, uživajo prednost nizkih davkov, navadni turisti pa se lahko veselijo nizkih cen za alkohol, tobak in kozmetiko.

Na začetku najinega obiska sva se ustavila v glavnem mestu Andori la Velli. Mene je mesto očaralo s svojo čistočo in urejenostjo ter označenostjo. Vsekakor pa je zaradi mestnega vrveža čutiti, da si v velikem mestu. Danes je vse podrejeno nakupovanju: elektronika, fotoaparati, telefoni, alkohol, cigarete ...

En dan sva posvetila tudi planinarjenju.

Že večer prej sva se pripeljala v dolino Vall d'Incles, našla kamp in se namestila. Naslednje jutro sva zaradi čudnega vremenskega izgleda najprej oklevala, ali naj se podava na

pot ali ne, potem pa sva jo mahnila z namenom, da kamor prideva, pač prideva. Vreme je zdržalo. Planinskih poti v tem delu ni ravno veliko. Markirani so najvišji vrhovi, na vse ostale pa greš po brezpotju, malo sem, malo tja. Vsaka stezosledska spodobnost pride prav. Midva sva naredila celodnevno krožno turo mimo koče Estany de Juclar (2299 m) na sedlo Col de Alba. Od tu sva osvojila nekaj vrhov – vseh imen niti ne veva, pa tudi na karti jih nisva dešifrirala. Pokrajina ima svojevrsten videz. Vrhovi ne žarijo tako kot naše Alpe, delujejo pa umirjeno in spokojno. Ker so vmes še jezerca, romantike niti ne manjka. Z besedami se ne da opisati. Vsak hrib doživljaš po svoje. Nekaj malega lahko povejo fotografije. Ob kolovratenju naokoli, sladkanju z borovnicami in malinami, sva na uro skoraj pozabila. Ko sva pri šotoru kuhala večerjo, je bila že trda tema. V vseh dneh v Andori sva ugotovila, da so Pireneji zanimivo gorstvo, ki v svojih skritih in oddaljenih dolinah poleg vseh lepot skrivajo mnogo zgodovine in stvari, ki pritegnejo. Sem še morava priti, sva ob odhodu dejala. Mogoče pa res še kdaj.

Andreja Konovšek Jalen

Inženiring za Energetiko in Ekologijo, d.o.o.

Jamova cesta 20
1000 Ljubljana
Tel.: 01 / 474 37 61
Fax: 01 / 251 16 76
E-mail: cee@cee.si

Podružnica Šoštanj
Cesta Lole Ribarja 18
3325 Šoštanj
Tel: 03 / 899 36 79
Fax: 03 / 588 22 62

svetovanje - projektiranje - nadzor

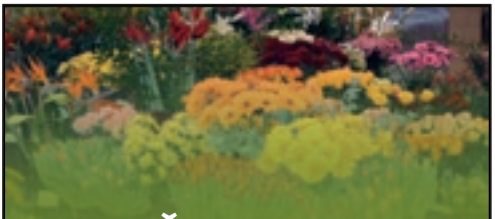

CVETLIČARNA Nahtigal

Marjeta NAHTIGAL-OBŠTETER s.p.
Trg bratov Mravljak 1
3325 ŠOŠTANJ

REZANO CVETJE IN LONČNICE
IZDELAVA VSEH ARANŽMAJEV
BALKONSKO CVETJE
SPOMINSKI ARANŽMAJI
DOSTAVA NA DOM
TELEFON: 03/5882-928

Iz planinske literature

Leto 2008 je bilo, kot vsa doslej, kar bogato z novimi izdajami planinske literature. Pa pokukajmo v nekaj knjižnih del.

ROMARSKE POTI NA HRIBE: OD SV. AVGUŠTINA DO SV. VALENTINA

Mladinska knjiga, 108 str.

Pravijo, da v Sloveniji ni kraja, od koder človek ne bi videl vsaj ene cerkve ali cerkvice na vrhu hriba. Marjan Raztresen je izbral 25 takih, kamor vodijo iz doline zanimive romarske poti, na cilju pa dočaka popotnika tudi pravi kulturni biser.

PLEZALNI VODNIK. JULIJSKE ALPE. BOHINJSKE STENE

PZS, 254 str.

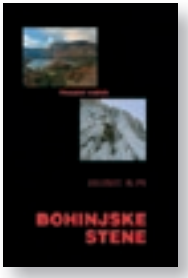

Plezalni vodnik Bohinjske stene je do sedaj najobsežnejši in najpreglednejši (256 dvobarvnih strani + 32 barvnih strani). Vodnik je druga, popravljena in dopolnjena izdaja istoimenskega (avtor Marko Šurc), ki je že davno pošel, pripravil pa ga je Tone Golnar ob pomoči bohinjskih alpinistov.

Marjan Rak: PESMI ZA PLANINCE

ICO, 208 str.

Marjan Rak, po planinsko imenovan Gams I., je skrben ljubitelj narave in živali. S harmoniko, pesmijo, izvirnimi skladbami in nasmejanim obrazom nam polepša dan.
Zanimivi Brezjan Marjan Rak je daleč naokrog znan lovec, godec, planinec in nasploh zaljubljenec v naravo in vse tisto, kar življenju daje vrednost in lepoto. Letos je izdal pesniško zbirko PESMI ZA PLANINCE, njeno naslovnico krasi risba s planinskim motivom kamniške ljudske umetnice Kati Turk, spremno besedo je pripravil Ivan Sivec - Peresnik, lektura in korektura je delo Sonje Sivec – Metl`ce.

Niko Guid: PLANINSKE OBHODNICE IN POHODI

PZS, 271 str.

V knjigi so zbrani podatki o 73 obstoječih planinskih obhodnicah, eni obhodnici SPD v Italiji, 15 obhodnicah zunaj PZS, o 6 planinskih trajnih akcijah in o 11 planinskih časovno omejenih akcijah. Opiše še 20 ukinjenih obhodnic, trajnih in časovno omejenih akcij. Predstavi tudi 232 obstoječih pohodov, ki ustrezajo postavljenim kriterijem. Omeni še 13 ukinjenih pohodov, ki so trajali vsaj deset let. Delu dajejo posebno vrednost v naravnem merilu posnete značke (broške ali medalje) tako obstoječih kot ukinjenih obhodnic, trajnih in časovno omejenih akcij. Preverjanje podatkov, ki se dokaj hitro spreminjajo, je zaključil 20. februarja 2008. V knjigi so fotografije vseh značk in medalj obstoječih in ukinjenih obhodnic, trajnih in časovno omejenih akcij.

POT KARLA IN ŽIGE ZOISA; PLANINSKO-IZLETNIŠKI VODNIK

PZS

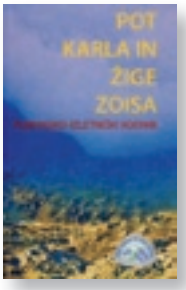

Knjižica Pot Karla in Žige Zoisa je na eni strani pomnik slavnemu botaniku Karlu Zoisu in njegovemu bratu Žigi kot glavnemu sponzorju Karlovih botaničnih raziskav, na drugi strani pa predstavitev bogate, predvsem naravne dediščine območja zahodnega dela Kamniško-Savinjskih Alp. Trasa Poti Karla in Žige Zoisa vodi od posestva Brdo skozi Preddvor, od koder se vzpne do Planinskega doma na Kališču, preči Bašeljsko sedlo in vrhove Mali Grintovec, Srednji vrh in Cjanovco ter se prek Javorovega vrha mimo Planinskega doma Čemšenik spusti v naselje Kokra. V zgornjem delu naselja pot preči reko Kokro in vodi mimo Suhadolnikove kmetije na Cojzovo kočo. Od tam se vzpne na Kalški greben, preči Vrh Korena, Veliki in Mali Zvoh ter se prek Krvavca in Kriške planine spusti do Planinskega doma na Gospincu, od koder sestopi v izhodiščno naselje Kokra.

VODNIČEK ZA POTI PO SMREKOVŠKEM POGORJU

NZS, 30 str.

Naravovarstvena zveza Smrekovec, ki se zavzema za ohranitev ogroženih rastlinskih in živalskih vrst v gozdovih Smrekovškega pogorja med Slemenom in Raduho, je izdala vodnik po planinskih poteh med Črno na Koroškem, Šoštanjem in Ljubnim ob Savinji. S ciljem spodbuditi hojo ob puščanju avtomobilov v dolini, so vodnik po poteh Smrekovškega pogorja izdelali s pomočjo osnovnih šol iz Šoštanja in Črne na Koroškem v okviru projekta Zavzemi se za Smrekovec, ki poteka že tretje leto. Vodnik so zaradi majhnega obsega, ki pa ne zmanjšuje njegove pomembnosti, poimenovali s pomanjševalnico: Vodniček za poti po Smrekovškem pogorju. Potem ko so njegovo vsebino v Črni nedavno že predstavili in ga prvič ponudili pohodnikom, je vodniček na voljo v planinskih kočah pod Smrekovcem, na Slemenu, Travniku in Mozirski planini, pa tudi pri Naravovarstveni zvezi v Šoštanju. Izdajo knjižice so omogočile občine Črna, Šoštanj in Ljubno, Krajevna skupnost Šoštanj in družba MPI Žerjav.

MANGART: STENE NAD MANGARTSKIMI JEZERI

Sidarta, 248 str.

V vodniku so poskušali zajeti vse smeri, ki so bile do sedaj preplezane v ostenjih nad Mangartskimi jezeri; če katera manjka, je to zgolj zaradi pomanjkljivih podatkov. Poleg opisov, skic in fotografij so na koncu dodali še kronološki pregled opravljenih vzponov po posameznih stenah. Vodnik je dvojezičen, slovenski in italijanski, kar bo zagotovo še poglobilo dolgoletno sodelovanje med plezalci z obeh strani meje.

Brina Zabukovnik Jerič

Planinske obhodnice v naši bližini

Avtor fotografije: Tina Uran

Planinska obhodnica (stari izraz: planinska transverzala) je planinska vezna, krožna ali točkovna pot, ki je vpisana v javno evidenco o planinskih poteh in izpolnjuje vse spodaj naštete pogoje:

- *Speljana je v celoti ali večinoma ali samo delno po ozemlju Republike Slovenije.*
- *Obhodnica ima svojega skrbnika, to je planinsko društvo ali kaka druga oblika organiziranosti znotraj PZS, ki izpolnjuje pogoje za skrbnika.*
- *Obhodnica je brezpogojno odprta za javnost. Po njej lahko hodi vsakdo, seveda na lastno odgovornost.*
- *Čas in vrstni red obhoda sta praviloma nepomembna, kar pomeni, da lahko pohodnik začne hoditi kadar koli in kjer koli: na začetku, na koncu ali na sredini poti. Dokončanje poti je časovno neomejeno, kar pomeni, da lahko pohodnik opravi pot v enem dnevu ali več letih oziroma desetletjih.*
- *Obhodnica mora imeti svoj dnevnik. Če pohodnik zadosti predpisanim pogojem in odtisne predpisane žige v dnevnik, prejme posebno priznanje. Za prejem priznanja zadostuje že enkraten obhod. Za vsak nadaljnji obhod prejme obhodnik enako ali priznanje višje stopnje.*
- *Skrbnik vodi evidenco o potrjenih dnevnikih in podeljenih priznanjih. (Guid, 2008)*

Toliko za uvod. Mislim in upam, da ob teh novih izrazih, ki se uveljavljajo in jih ne smemo vedno jemati kot nepotrebne novotarije, vsi veste, o čem pišem v tem prispevku.

S hojo po obhodnicah smo prvi začeli v Sloveniji, daljnega leta 1953, z odprtjem Slovenske planinske transverzale št. 1 od Maribora do Kopra, ki je bila prva vezna pot v Evropi. Pot je planincem večinoma dobro poznana in še danes ima pohodnik, ki jo prehodi, zagotovljen status »tapravga« planin-

ca. Kljub prvotni nejeveri v takšne poti so se tako pri nas kot tudi v tujini kmalu ustanovile nove obhodnice, ki se jih je do današnjih dni nabralo kar lepo število. Tudi v Planinskemu društvu Šoštanj imamo dve obhodnici, za kateri skrbimo, in sicer Trško pot okoli Šoštanja, ki je bila nadelana leta 1994 ob 90-letnici društva, in pa Ravensko pot, za katero skrbimo skupaj s Športnim društvom Ravne in je bila nadelana in odprta v letu 2004. Več o obeh poteh najdete na naši spletni strani (*http://www.pd-sostanj.si/*).

V naši bližini pa najdemo še več obhodnic, ki jih želim informativno predstaviti in spodbuditi vse, ki ljubite hojo stran od planinskih »avtocest«, pa tudi tiste, ki venomer iščete nove kotičke naše Slovenije, da se podate na te poti, ki nam ležijo dobesedno pred nosom. Prepričan sem, da je večina že slišala za te obhodnice in jih deloma že prehodila, pa vendar sem presenečen, ko v novem vodniku po Savinjski planinski poti (Jordan, 2002) zasledim podatek, da je pot v 30 letih obstoja prehodilo samo pet članov našega planinskega društva.

V prispevku predstavljam štiri planinske obhodnice in eno obhodnico, ki je po vsebini enaka planinski obhodnici, vendar za njo ne skrbi planinsko, ampak športno društvo. Vse obhodnice, ki jih navajam, spadajo glede zahtevnosti med lahke poti, po njih pa hodite na lastno odgovornost. Na vseh obhodnicah skrbniki priporočajo, da imate s sabo blazinico za žige.

Savinjska planinska pot - SPP je bila odprta 15. 10. 1972 na Homu. Ustanovil jo je meddruštveni odbor za Savinjsko pot, ki deluje pri PD Zabukovica. Pot je vezna in ima 26 obveznih in šest neobveznih točk. Pot vodi nad Savinjsko dolino prek razglednih slemen in vrhov, spušča pa se tudi v bolj ali manj globoke prečne dolinice. Pot lahko prehodimo v odsekih, ki so dostopni iz doline, tako da napravimo enodnevne ali dvodnevne izlete. Prva točka SPP je pri Planinskem domu Šentjungert na Gori (gričevje severno od Celja). Od tod se vije po gričevju severno od Spodnje Savinjske doline proti zahodu preko Vimperka do Gore Oljke. V tej smeri iz vzhoda proti zahodu nadaljuje tudi, ko se iz doline vzpne nazaj na Dobrovlje, preko Črete vse do Smolnika (1002 m), kjer se obrne proti jugu.

Čemšeniška planina s Črnim Vrhom, ki je najvišji vrh savinjske planinske poti.
Avtor fotografije: Tomaž Kralj

Pot v tej smeri prečka Motnik in Zajasovnik in se preko Prvin, kjer se pot obrne proti vzhodu, povzpne mimo doma dr. Franca Goloba na Čemšeniški planini do Črnega Vrha (1204 m). Od tod poteka pot v smeri vzhoda po hribovju med Zasavjem in Spodnjo Savinjsko dolino vse do planinskega doma Brnica (jugozahodno od Celja). Celotna pot je dolga 107 km, čas obhoda pa znaša 40 ur. Priznanje za prehojeno pot je spominska značka. Kontrolni kartonček se dobi na sedežu PD Zabukovica, Migojnice 6, 3302 Griže ali na nekaterih planinskih postojankah ob poti. Vodnik poti je možno dobiti na sedežu društva, dostopen pa je tudi v elektronski obliki na spletnem naslovu:
http://www.zkst-zalec.si/sport/dokumenti/Vodnik%20po%20Savinjski%20poti%20-%20s%20slikami.pdf

Pot je markirana s Knafelčevo markacijo, ki je ob križiščih dodatno označena s črko »S«. Poteka pretežno po stezah in je zelo dobro označena.

Šaleško planinsko pot – ŠPP je ob svoji 25-letnici delovanja 10. oktobra 1974 v Šaleku svečano odprlo Planinsko društvo Velenje.

Pot poteka po obronkih Šaleške doline. Dolga je okoli 130 km, za kar je potrebnih okrog 33 ur hoje. Na poti je 21 kontrolnih točk. Te so v planinskih postojankah, v gostiščih, pri kmetijah, zadnja pa je v prostorih Muzeja na Velenjskem gradu. Pot je označena s Knafelčevo markacijo, črko Š ter s kovinskimi in lesenimi smernimi tablami. Da bolje spoznamo kraje in zgodovino le-teh, lahko pogledamo v vodnik »Šaleška planinska pot«, ki je delo gospe Danice Ževart iz leta 1975. Prvotna trasa je zaradi raznih okoliščin doživela nekaj sprememb. Za vzdrževanje poti skrbi Markacijski odsek Planinskega društva Velenje. Dnevnik in vodnik po ŠPP lahko kupite v pisarni PD Velenje na Prešernovi 22/d v Velenju in na nekaterih planinskih postojankah ob poti. V Dnevniku je razpredelnica za odtis žigov, seznam kontrolnih točk z naslovi in skica ŠPP s časovnimi razdaljami med posameznimi točkami.

Po poteh Vinske Gore je obhodnica, ki jo je 24. julija 1983 ustanovila Planinska sekcija TVD Partizan Vinska Gora. Danes skrbi za pot PD Vinska Gora. Obhodnica poteka po gričih in hribih okoli vasi Vinska Gora. Je krožna pot in ima 14 kontrolnih točk. Pot označuje Knafelčeva markacija. Dolga je 25 km in jo obhodimo v 7 do 8 urah. Pot je primerna kot enodnevni izlet, posamezne etape pa kot popoldanski izlet ali kot pot za nabiranje telesne kondicije. Najboljša izhodiščna mesta »Po poteh Vinske Gore« so gostilna Obirc, Lovska koča in kmetija Lamperček. Markirana pot, ki vas pripelje do te poti, vodi tudi izpred Osnovne šole Vinska Gora, mimo cerkve svetega Janeza in naprej mimo kmetije Kugler, ki leži na vzhodnem vznožju Gonžarjeve peči. Kartonček planinske poti »Po poteh Vinske Gore« je moč dobiti na sedežu društva po predhodnem dogovoru s članom upravnega odbora planinskega društva. Za srečanje se lahko dogovorite preko telefona ali elektronske pošte. Po opravljeni hoji vam PD Vinska Gora izreka priznanje in vam podeli lepo spominsko značko. Več o poti si lahko preberete na spletnem naslovu (*http://pd-vg.velenje.si/pot.htm*).

Martinova pot je obhodnica, ki jo je ustanovilo PD Šmartno ob Paki in jo odprlo 9. novembra 2002. Obhodnica ima korenine v pohodu po mejah Občine Šmartno ob Paki, ki so ga

prvič organizirali ob občinskem prazniku leta 1997. Kasneje so pot speljali tako, da je zanimiva širšemu krogu obiskovalcev, in jo označili s Knafelčevo markacijo, ki jo ponekod dopolnjuje črka M, in lesenimi smernimi tablami. Speljana je iz Šmartnega ob Paki na Goro Oljko, od tod pa preko vrha Bezgovice in vasi Veliki Vrh na Skorno (sv. Anton) ter nazaj v Šmartno op Paki čez Slatine. Obhodnica je krožna in ima 8 kontrolnih točk. Dolžina obhodnice je 25 km in jo je mogoče prehoditi v 8 urah. Dnevnik poti je v obliki zloženke, na kateri je tudi zemljevid poti. Kupiti ga je možno na sedežu PD Šmartno ob Paki, v gostišču Malus in v planinskem domu na Gori Oljki. Za prehojeno pot društvo podeli spominsko značko Martinove poti.

Po poteh Andraža je krožna planinska pot, ki poteka po nekdanjih mejah KS Andraž, ki je združevala naselji Andraž in Dobrič. Obide vse kulturno etnografske spomenike v Andražu. Odprli so jo 6. 9. 1992. Pot je ustvarilo in jo tudi redno vzdržuje ŠD Andraž. Celotna pot obsega 15 kontrolnih točk. Njena dolžina je 25 km in zahteva 7 do 8 ur hoje. Najnižja točka poti je sedma kontrolna točka (Vodostečna, 294 m), najvišja pa deseta (Gora Oljka, 733 m). Označena je s Knafelčevo markacijo, ki jo dopolnjuje črka A. Za vsakokratni pohod prejme pohodnik značko. Dnevnik poti je v obliki zgibanke, ki je opremljena tudi z zemljevidom. Obstaja tudi priročen vodnik po poti v knjižni obliki. Dnevnik in vodnik je možno naročiti in dobiti na naslovu PS ŠD Andraž, Andraž nad Polzelo, 3313 Polzela.

V naši okolici je še več planinskih obhodnic, ki potekajo tudi po vrhovih Občine Šoštanj. Takšne so Slovenska planinska pot, Koroška planinska pot, Po poteh XIV. divizije, Pot kurirjev in vezistov in Ciglarjeva pot od Drave do Jadrana E6 SLO. Več o teh in drugih obhodnicah si lahko preberete v knjigi Planinske obhodnice in pohodi avtorja Nikole Guida (Planinska zveza Slovenije, 2008) in na spletnem naslovu (*http://graph-srv.uni-mb.si/obhodnice/*), kjer sem tudi sam našel obilo informacij. Veliko jih je tudi v planinskih vestnikih in pa na spletnih straneh skrbnikov obhodnic.

Želim vam veliko užitkov pri potepanju po kakšni izmed obhodnic. Bralci in ustvarjalci Planinskega popotnika pa bomo seveda navdušeni nad kakršno koli reportažo s poti.

Srečno!

Matej Kortnik

Podpornik Planinskega društva Šoštanj

KS Gaberke

Naravovarstvena zveza Smrekovec zaključuje svoj prvi mandat

21. svečana (februarja) 2009 bo minilo štiri leta od ustanovne skupščine Naravovarstvene zveze Smrekovec. Razlogi za ustanovitev so našim članom dobro znani, saj je bilo Planinsko društvo Šoštanj pobudnik prizadevanj za reševanje problemov neurejenega motoriziranega prometa na območju Smrekovca. Po dveh javnih okroglih mizah, uspešnem delu t. i. »Projektne skupine civilne družbe za ohranitev Smrekovca« in projektu Ohranimo Smrekovec, smo, skupaj s člani Savinjsko gozdarskega društva in Lovske družine Smrekovec-Šoštanj, sklenili ustanoviti novo organizacijo. Nastala je NZ Smrekovec, katere glavni namen je zapisan v prvem členu statuta zveze: NZ Smrekovec združuje društva, ki se zavzemajo za varstvo narave in trajnostni razvoj in delujejo na širšem območju Smrekovškega pogorja.

V štiriletnem obdobju so se porodile številne ideje in izvedli zanimivi projekti. Vsem je bilo skupno opozarjanje na negativne posledice neurejenega motoriziranega prometa, ki se vse bolj razrašča po celotnem Smrekovškem pogorju. V projektu Ohranimo Smrekovec so nastale spletne strani www.smrekovec.net, plakat in prva zloženka o naravni vrednosti pogorja. Projekt Vpliv okoljskih sprememb na gozd Smrekovškega pogorja je doprinesel k izdaji druge zloženke, ki smo jo poslali v gospodinjstva vseh treh občin, ki mejijo na pogorje. Prav tako smo lani po gospodinjstvih razpošiljali letak »Ukrepaj zdaj!«, ki je bil objavljen v prejšnji številki Planinskega popotnika. Z njim smo ponovno opozorili na nevarnosti voženj motornih sani, kros motorjev in štirikolesnikov. Izdajo letaka je pospremila tiskovna konferenca in projekt je doživel veliko medijsko odmevnost. S šolskim okoljskim projektom Zavzemi se za Smrekovec smo v skupno naravovarstveno dejavnost povezali šole iz Šoštanja, Črne in Ljubnega. Izdali smo razglednice z motivi učencev, dokumentarni film, dosedaj organizirali že dve proslavi ob svetovnem dnevu okolja 7. juniju. V letu 2008 smo v tem projektu izdali tudi prvi planinski vodnik za Smrekovško pogorje. Poimenovali smo ga kar vodniček. Večino besedila in slikovnega gradiva zanj so namreč prispevali učenci. Kljub temu da je videz vodnička bolj otroški, pa bodo v njem našli koristno gradivo tudi odrasli. Opisi poti so popestreni z zanimivostmi krajev pod pogorjem, prav vsi pa vas bodo popeljali po označenih planinskih poteh do izbranega cilja. Izid smo obeležili s prireditvijo ob svetovnem dnevu okolja, ki pa je bila tokrat na koroški strani, v Kulturnem domu v Črni na Koroškem. Prireditev so pripravili učenci

S poti na Smrekovec – motivacijski dan za učence OŠ Šoštanj in Črna.
(Foto: Martina Pečnik Herlah)

in mentorji šole iz Črne, s svojo točko pa so nastopili tudi učenci šoštanjske šole. Dvorana kulturnega doma je bila zapolnjena z ljubitelji narave Smrekovškega pogorja, uživali smo v zanimivem programu. Prireditve sta se udeležila tudi župan Občine Črna na Koroškem gospod Janez Švab, ki nas je v uvodu dodobra seznanil s posebnostmi narave na pogorju, in župan Občine Šoštanj gospod Darko Menih, ki je zbrane nagovoril v imenu občine na »drugi« strani Smrekovca.
Pri izdaji vodnička so finančno pomagali Krajevna skupnost Šoštanj, Občina Šoštanj, Občina Črna na Koroškem, Občina Ljubno in MPI d. o. o. Žerjav. Pri projektih v začetnih letih pa so nas finančno podprli Nizozemsko veleposlaništvo, Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za šolstvo in šport in Britansko veleposlaništvo. Vsem seveda najlepša hvala, da so v lokalni organizaciji prepoznali predloge, vredne finančne pomoči! Brez donatorjev seveda ne bi uspeli narediti vsega, kar smo, in tudi ne prodreti v širšo javnost. Beseda o ogroženosti narave na Smrekovcu je prišla med ljudi, ne samo v kraje pod pogorje, temveč tudi širše po Sloveniji. In to je tudi naš največji uspeh, zdaj je vsaj večina že slišala, da obstaja na Smrekovcu »neka organizacija«, ki se bori za ohranitev narave in da pravi, da so neurejene vožnje vsevprek po naravi škodljive in nevarne.

In kako bo naprej? Trenutno iščemo nove člane za organe NZ Smrekovec, kar nam ne gre ravno lahko od rok. Težko je pač najti ljudi, ki bi bili pripravljeni na prostovoljno delo v varstvu narave – če je kdo izmed vas voljan sodelovati, se oglasite, ste dobrodošli! Kakor koli že, upam, da nam uspe pridobiti nove člane in popeljati NZ Smrekovec v naslednje mandatno obdobje.

Martina Pečnik Herlah

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

vabi na

Volilni občni zbor

ki bo v petek, 6. marca 2009, ob 18. uri v dvorani Gasilskega doma v Šoštanju.

Dnevni red:
1. Otvoritev, pozdrav in izvolitev organov občnega zbora
2. Poročila predsednika, blagajnika, načelnikov odsekov ter vodij sekcij
3. Poročilo nadzornega odbora in častnega razsodišča
4. Razprava na podana poročila
5. Predstavitev projekta planinskega muzeja
6. Razrešnica organom
7. Predstavitev kandidatov za organe
8. Volitve organov za mandatno obdobje 2009-2011
9. Program dela za leto 2009
10. Razno

VABLJENI!

Pozivamo vse člane PD Šoštanj, da predlagajo kandidate za organe PD Šoštanj v mandatnem obdobju 2009-2001. Svoje pisne predloge pošljite na:
PD Šoštanj, Kajuhova cesta 15, 3325 Šoštanj ali na info@pd-sostanj.si

Predsednik PD Šoštanj:
Vlado Stropnik

SEZNAM AKTIVNOSTI PD ŠOŠTANJ V LETU 2009

Termin	Aktivnost	Zvrst	Zahtevnost	Org.	Vodja oz. vodniki*
sob, 10.1.	Udeležba na pohodu Rogla 1517m – Osankarica	pohod	lahka pot	VO	Matej Kortnik in Andrej Veternik
sob, 17.1.	Udeležba na pohodu Gora Oljka 733m – Zdravju naproti	pohod	lahka pot	VO	Miran Hudej in Jure Drev
19. do 22.2.	SNEŽKOVANJE za OŠ na Paškem Kozjaku	tabor	lahke do zaht. poti	MO	Jure Grudnik
ned, 1.3.	Pohod po Trški poti okoli Šoštanja 534m	pohod	lahka pot	VO	Vlado Stropnik in vsi vodniki PD
pet, 6.3.	Redni letni in volilni občni zbor	/	/	UO	Vlado Stropnik in Zinka Moškon
ned, 15.3.	Zirbitzkogel 2396m (Lavanttalske Alpe - Avstrija)	tura	turni smuk in zahtevna pot	VO	Bojan Rotovnik in Matej Kortnik ter Janez Kugonič in Vlado Stropnik
sob, 28.3.	E6: Motnik – Dobrovlje 1077m – Lipa	izlet	lahka pot	VO	Miran Hudej in Igor Rezman
sob, 18.4.	Ratitovec 1672m	izlet	lahka pot	VO	Andreja Konovšek Jalen in Igor Rezman
pet, 1.5.	Prvomajski izlet: Hotemež – Svibno (Zasavsko hribovje)	izlet	lahka pot	VO	Vlado Stropnik in Janez Kugonič
sob, 30.5.	Pohod Od Kotelj do Belih vod	pohod	lahka pot	VO	Filip Vrabič in Bojan Rotovnik
sob, 20.6.	Ojstrc oz. Obir 2139 (Avstrija)	tura	lahka pot	VO	Vlado Stropnik in Igor Rezman
čet, 25.6.	Pohod po Ravenski poti 710m	pohod	lahka pot	VO	Jure Grudnik in Evgen Drvarič
25.do 28.6.	Družinski planinski tabor	tabor	lahka pot	MO	Matej Kortnik, Bojan Rotovnik in B. Jerič
sob, 4.7.	Dobrča 1634	izlet	lahka pot	VO	Andreja Konovšek Jalen in Filip Vrabič
ned, 19.7.	Skupna akcija šaleških PD: Mojstrovka in Sleme	izlet in turi	lahka, zahtevana in zelo zahtevna pot	VO	Jure Drev, Miran Hudej, Igor Rezman, Evgen Drvarič in Filip Vrabič
avgust	Tabor mladih planincev – nižja stopnja OŠ	tabor	lahke do zaht. poti	MO	Jure Grudnik

avgust	**Tabor mladih planincev – višja stopnja OŠ**	tabor	lahke do zelo zahtevne poti	MO	Jure Grudnik
22. in 23.8.	**Cmir 2393m, Rjavina 2532m in Vrbanove špice 2408m**	tura	zelo zahtevna pot	VO	Jure Drev in Igor Rezman
29. do 30.8.	**Monte Zermula 2143m ter Creta di Collinetta 2238m (Karnijske Alpe - Italija)**	tura	zelo zahtevna pot	VO	Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Andrej Veternik in Filip Vrabič
september	**Planinski tabor za odrasle: Bosna in Hercegovina (7 dni)**	tabor	lahke do zelo zahtevne poti	VO	Jure Drev in Miran Hudej
ned, 27.9.	**Dnevi rekreacije in praznik občine Šoštanj: Pohod na Smrekovec 1577m**	pohod	lahka pot	VO	Janez Kugonič in vsi vodniki PD
sob, 3.10.	**Srečanje vodnikov PZS v Savinjskem MDO**	srečanje	lahka pot	VO	Janez Kugonič
10. in 11.10.	**Pohorje 1543m – prečenje**	tura	lahka pot	VO	Igor Rezman, Miran Hudej in Jure Drev
sob, 7.11.	**Izlet v neznano**	izlet	lahka pot	VO	Vlado Stropnik in predsednik PD
sob, 21.11.	**Pot po Logarski dolini**	izlet	lahka pot	VO	Matej Kortnik in Andrej Veternik
sob, 5.12.	**Srečanje vodnikov PZS Šaleške doline**	srečanje	lahka pot	VO	Janez Kugonič
sob, 26.12.	**Pohod Topolšica – Lomek 884m - Sleme 1050m**	pohod	lahka pot	VO	Bojan Rotovnik, Matej Kortnik in Andrej Veternik
9.1.2010	**Udeležba na pohodu Rogla 1517m – Osankarica**	pohod	lahka pot	VO	
16.1.2010	**Udeležba na pohodu Gora Oljka 733m – Zdravju naproti**	pohod	lahka pot	VO	

* Prvonapisani je vodja aktivnosti. / Legenda organizatorjev: VO - vodniški odsek; MO - mladinski odsek; UO - upravni odbor

Sestavni del programa PD Šoštanj so tudi izleti: sekcije Zlatorog, sekcije Gaberke, sekcije TPP ter planinskih skupin mladinskega odseka.

Opomba: Za udeležbo na vseh aktivnostih PD Šoštanj je potrebna ustrezna oprema in primerna psihofizična pripravljenost.

Opisi izletov PD Šoštanj

ROGLA–OSANKARICA, pohod po poteh Pohorskega bataljona, 10. januar

Vodnika: Matej Kortnik, Andrej Veternik.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 4–5 ur.
Oprema: planinski čevlji, pohodne palice, gamaše, sončna očala.

Kot že vrsto let se bomo udeležili pohoda v spomin Pohorskega bataljona, ki poteka na relaciji od Koče na Pesku (Rogla) preko Osankarice do vasi Kot, kjer se izlet, kar se tiče hoje, konča. K pohodu spada seveda tudi družabno srečanje v športni dvorani v Zrečah. Organizator pohoda je PD Zreče. Pohod bo letos potekal že enaintridesetič. Vabljeni na lep zimski sprehod. Odlična priprava na bolj resno sezono.

GORA OLJKA (733 m), Zdravju naproti, 17. januar

Vodnika: Miran Hudej, Jure Drev.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 5 ur.

Pohod Zdravju naproti na Goro Oljko je tradicionalen. Vsako leto poskušamo vrh osvojiti po drugi poti in spoznati kakšen nov kotiček ali pot v naši bližini.

POHOD PO TRŠKI POTI okoli Šoštanja, 8. marec

Vodniki: Vlado Stropnik in ostali vodniki.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 4–5 ur.

Pohod po Trški poti spada v železni repertoar pohodov, ki jih organizira društvo. Start pohodnikov je pri Ribiški koči med 8. in 9. uro.

ZIRBITZKOGEL (2396 m) – TURNO SMUČANJE, 15. marec

Vodniki: turni smučarji: Bojan Rotovnik, Matej Kortnik
Pohodniki: Janez Kugonič, Jure Drev.
Zahtevnost: lahek turni smuk in lažja zimska tura.
Oprema: planinska za zimske vzpone v visokogorje, turnosmučarska oprema, lavinska žolna, sončna očala in osebni dokument.
Časovnice: vzpon 3 ure in spust 1 uro.

Avstrijski dvatisočak Zirbitzkogel (2396 m), ki leži v bližini mesta Bad St. Leonhard, je priljubljen turnosmučarski cilj mnogih planincev, saj ima tik pod vrhom planinsko kočo, ki je pozimi odprta. Gora hkrati ponuja tudi relativno enostaven pristop, izhodišče z veliko nadmorsko višino za zimske razmere ter smuko po širnih pobočjih.

Turo bomo pričeli pri Waldheimhütte (1614 m) in sprva hodili ob smučišču in nato po poti 320 proti vrhu. Večji del poti ni pretirano strm, z izjemo zaključnega dela tik pod vrhom, kjer se tudi pot vije v ključih. Po daljšem počitku na koči bomo spust opravili po smeri vzpona vse do izhodišča Waldheimhütte (1614 m).
Turni smučarji: spust tehnično ni zahteven, je pa vseeno potrebna previdnost zaradi morebitnih področij spihanega snega ali skal, ki gledajo iz snega.
Pohodniki: se bodo vrnili po smeri vzpona na izhodišče.
Za udeležbo na vseh aktivnostih PD Šoštanj je potrebna ustrezna oprema in primerna psihofizična pripravljenost.

E6: Mozirje–Dobrovlje–Lipa, 28. marec

Vodnika: Miran Hudej, Igor Rezman.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 7–8 ur.

Čez Slovenijo vodita dve evropski pešpoti, E7 od Soče do Mure in E6, imenovana Ciglarjeva pot, od Baltika do Jadrana. V lanskem letu smo v društvu pričeli s prvo etapo iz avstrijskega Eisbiwald (Ivnik) do Radelj ob Dravi. Letošnja etapa pešpoti bo iz nam bližjega Mozirja čez planoto Dobrovlje do prelaza Lipa. Pot nas bo vodila mimo mozirskega gaja na Dobrovlje, planoto z 900 do ponekod 1000 metri nadmorske višine. To je precej z gozdom porasel svet. Na poti bomo šli mimo osamljenih hribovskih kmetij skozi vas Dobrovlje, po planoti do vasi Čreta, ki jo prav tako sestavljajo osamljene domačije ter cerkvica na vrhu najvišje vzpetine. Ob poti imamo še planinski Dom na Čreti, od katerega se bomo podali še na preostanek poti do sedla Lipa.

RATITOVEC, 18. april

Vodnika: Andreja Konovšek Jalen, Igor Rezman.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 5–6 ur.
Oprema: pohodniška, gamaše, dereze, cepin, sončna očala.

V zgodnjih spomladanskih dneh ali pa, če se zima podaljša, je prav prijeten izziv povzpeti se na 1667 metrov visoki Ratitovec, obsežno in razgibano planoto nad Železniki.
Ratititovec je pravzaprav več vrhov: Gladki – levi in Kosmati vrh – desni, ki jih vidimo iz Selške doline, in pa še greben vrhov, ki se vlečejo proti Soriški planini z izrazitima vrhovoma: Altemaver (1672 m) in Kremant (1658 m).

Na Ratitovec vodi več poti. Tura, ki jo bomo skupaj izvedli, bo vsekakor krožna. Kje bomo pričeli in kam bomo zavili, pa se bosta vodnika odločila pred izvedbo ture glede na snežne ali kopne razmere.

HOTEMEŠ –SVIBNO, 1. maj

Vodnika: Vlado Stropnik, Janez Kugonič.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 6–7 ur.
Oprema: pohodniška, palice.

Že nekaj let je minilo od takrat, ko smo v vodniškem odseku PD Šoštanj sprejeli sklep, da ukinemo tradicionalni prvomajski izlet na Forhtenek. Namesto tega smo se vsa pretekla leta potepali in spoznavali skrivnostne poti Dravskega Kozjaka. Tako smo lepo mejno področje med Slovenijo in Avstrijo nekako pohodniško izčrpali in sedaj se z našimi prvomajskimi pohodi selimo na manj znane in lepe poti Zasavskega hribovja. Kot prvo je na vrsti zanimiva planinska pot po hribovju nad dolino reke Sopote, in sicer od Hotemeža mimo razgledišča pri Svetih treh kraljih na Brunku pa do sv. Miklavža na Močilnem in naprej mimo Kladja pri Krmelju ter vse do zanimivega kraja Svibno. Vsak od teh naštetih krajev premore kakšno naravno ali kulturno znamenitost, zato ste vsi, ki bi radi preživeli drugačen praznik dela, vabljeni z nami.

OD KOTELJ DO BELIH VOD, 30. maj

Vodnici: Filip Vrabič, Bojan Rotovnik.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 7–8 ur.

Kakor že nekaj let se bomo tudi letos odpravili na pohod od Kotelj do Belih Vod, pri izvedbi katerega sodelujemo z Občino Šoštanj. Ideja pohoda izvira iz črtice Prežihovega Voranca, ki je v svojem literarnem delu opisal nekdaj tradicionalno romanje na binkoštni ponede-

ljek, ko je bil shod pri cerkvi Sv. Križa. Pot nas od Prežihovine, to je Prežihove domačije, vodi preko Godčevega sedla do Naravskih ledin, mimo Križana do Slemena in od tu naprej proti Belim Vodam.

OJSTRC–OBIR, 20. junij

Vodnika: Vlado Stropnik, Igor Rezman.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 7–8 ur.

Ojstrc je najvišji vrh manjšega pogorja, imenovanega Obir. Nahaja se zahodno od Železne Kaple na avstrijski strani Karavank. Z razglednega vrha, na katerem sta križ in meteorološka postaja, je lep razgled na severna ostenja Košute, del Kamniških in Savinjskih Alp, proti severu pa se vidi Mali Obir in del Dravske doline. Obir je poznan tudi po bogatem rastlinstvu, ki ga na gori ne manjka.
Planinci iz Šoštanja smo pogorje obirskega pred več kot desetletjem že obiskali, toda generacije planincev se menjajo in ponovno se je rodila želja po obisku tega lepega koroškega pogorja.
Na planinski turi se bomo iz sedla Šajda povzpeli na vrh Ojstrc, od tam do planinske železnokapelske koče in naprej po planinski poti do Železne Kaple. Planinska tura ni tehnično zahtevna, zahteva pa kanček kondicijske pripravljenosti.

POHOD PO RAVENSKI POTI (710 m), 25. junij

Vodnika: Jure Grudnik, Evgen Drvarič.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 5 ur.

Pohod po Ravenski poti je postal eden izmed tradicionalnih pohodov, ki jih skupaj s KS Ravne prireja naše društvo. Vabljeni, da spoznate ali ponovno obiščete hribovje okoli naše doline.

DOBRČA, 4. julij

Vodnika: Andreja Konovšek Jalen, Filip Vrabič.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 6 ur.

Člani društva ste večkrat izrazili željo, da v poletnih dneh izvedemo tudi kakšno lažjo turo ali izlet. Tako smo za letos izbrali izlet na Dobrčo. Dobrča je najjužnejši odrastek skupine Stola, ki se nad Begunjami in Tržičem strmo dviga neposredno iz gorenjske ravnine. Geološko ta gora spada v Kamniške Alpe, vendar jo zemljepisno navadno prištevamo h Karavankam, saj je od naslednjega vrha Kamniških Alp (Storžič) ločena z globoko dolino. Z vrha Dobrče se odpre čudovit razgled na Karavanke in Kamniške Alpe, pred kočo na Dobrči pa lahko uživate v pogledu na Bled, Jelovico, Pokljuko in Julijske Alpe.
Za vzpon na Dobrčo se ponuja mnogo izhodišč in nanjo vodi vrsta markiranih in nemarkiranih poti iz vasi na cesti od Tržiča proti Begunjam, najkrajši je verjetno vzpon z Bistriške planine, na pot pa se lahko podamo tudi iz Brezij pri Tržiču. Po kateri poti bomo vrh dosegli mi, se bova vodnika odločila na ogledni turi.

DRUŽINSKI PLANINSKI TABOR, 25.–28. junij

Vodnika: Bojan Rotovnik, Matej Kortnik.

Planinsko društvo bo v letošnjem letu tretjič organiziralo družinski planinski tabor, ki bo namenjen družinam s predšolskimi otroki in otroki v prvi triadi osnovne šole. Več o taboru v posebnem razpisu, ki je objavljen na zadnji strani Planinskega popotnika.

VARNO V GORE – skupna akcija šaleških PD, 19. julij

Akcija Varno v gore, ki jo skupaj pripravljamo planinska društva iz Šaleške doline (Šoštanj, Velenje, Vinska Gora), je vsako leto bolj obiskana.
Akcijo organiziramo z namenom.

S koriščenjem javnega prevoza želimo opozoriti na ekološki odnos do gora. Naraščanje individualnega motornega prometa je namreč problem, ki se razširja že tudi v alpske doline. Želimo se pripeljati čim dlje in čim višje, da bo začetek našega vzpona kar se da udoben. Neredko se pripeljemo z več avtomobili, čeprav bi se lahko prilagodili in se peljali skupaj. Parkiramo izven urejenih površin – na zemljiščih domačinov, na gozdarski vlaki, na pašniku, tudi sredi rastišča divjega petelina. Takšnemu ravnanju bi se morali izogibati, saj s tem ne bomo razvili odgovornega odnosa do naših gora.
Udeležencem hočemo omogočiti mobilnost. S skupnim prevozom je namreč možno, da mesti začetka in konca ture nista enaki. Odločimo se za turo prečenja in sestopa v sosednjo dolino.
Predstaviti želimo hojo po gorah v organiziranih skupinah. Naši množični obiski gora imajo tudi svoje negativne učinke, med katerimi zaseda pomembno mesto povečanje števila nesreč v gorah. Za reševanje in preprečevanje nesreč skrbi Gorska reševalna služba Slovenije, k temu se po svojih močeh pridružujemo tudi vodniki PZS. Predvsem z osveščanjem ljudi o načelih varne hoje in s spodbujanjem k hoji v organiziranih skupinah.
Letos smo za izhodišče izbrali zahodne Julijce. Planirani izleti so na Mojstrovko po zelo zahtevni ali zahtevni poti, lažji izlet pa bo potekal iz Tamarja na Sleme in naprej do Erjavčeve koče.

VRBANOVE ŠPICE (2408 m) – CMIR (2393 m), 22.–23. avgust

Vodnika: Jure Drev, Igor Rezman.
Zahtevnost: zelo zahtevna pot.
Čas hoje: 8 ur.

Vsako leto se odpravimo v naše Julijske Alpe. Pot nas bo vodila iz doline Kot. To je ena od treh Triglavskih dolin. Pot bomo nadaljevali na Vrbanove špice. Prespali bomo na Domu Valentina Staniča. Seveda bomo osvojili tudi Cmir. S Cmira je lep pogled na dolino Vrata. Pot je zelo zahtevna, zato je potrebna dobra psihofizična pripravljenost! Sedaj rabimo še lepo vreme in varen korak!

KARNIJSKE ALPE (2738 m), 29.–30. avgust

Vodniki: Bojan Rotovnik, Andrej Veternik, Filip Vrabič in Matej Kortnik.
Zahtevnost: lahke, zahtevne in zelo zahtevne označene poti ter označene in varovane plezalne smeri (ferrate).

Monte Zermula (2143 m): zelo zahtevna označena pot – skupaj 5 do 6 ur;
Creta di Collinetta (2238 m): zelo zahtevna zavarovana plezalna pot – skupaj 6 do 7 ur,
št. udeležencev: maksimalno 12.

OBVEZNA OPREMA: planinska za visokogorje, čelada, plezalni pas, samovarovalni komplet, čelna baterijska svetilka, rokavice, potni list ali osebna izkaznica, planinska izkaznica s plačano članarino za leto 2009.
O KARNIJSKIH ALPAH: Andrej in Urška Stritar sta v svojem vodniku Karnijska potepanja zapisala: Karnijske Alpe najenostavneje opišemo kot nekaj med Karavankami in Julijskimi Alpami! Med njimi je veliko vrhov, nižjih od 2000 m, ki s svojimi travnatimi in zaobljenimi vesinami, številnimi planinami in nezah-

tevnimi markiranimi potmi spominjajo na Karavanke. Precej je tudi zahtevnih skalnatih vršacev, ki sežejo tja čez 2700 m in spominjajo na naše Julijce. Na najvišje točke in po slikovitih dolinah so speljane lažje označene poti, preizkusimo se lahko na izpostavljenih zavarovanih plezalnih poteh, naletimo pa tudi na komajda označene in redko uhojene stezice. Morda je manj navpičnih sten, kakršne imamo v Julijskih Alpah, zato pa izstopajo divja razdrapana pobočja, ki padajo k zaprodenim rekam v svojem podnožju.
Območje Karnijskih Alp je večje od Julijskih Alp. Na vzhodu se začnejo nad Trbižem zelo blizu naše tromeje na Peči. Od Zahodnih Julijcev jih loči globoka dolina Bele, po kateri sta speljani avtocesta in železnica iz Avstrije proti Vidmu. Glavni greben Karnijskih Alp je hkrati mejni greben med Italijo in Avstrijo. Pogorje se od meje razteza daleč na jug, prav do Padske nižine, na zahodu pa do reke Piave.
VEČ INFORMACIJ: planinski vodnik KARNIJSKA POTEPANJA (Andrej in Urška Stritar).
Monte Zermula (2143 m): po prihodu na prelaz Lonice (Cason di Lanza) se bomo po krajšem počitku podali po lahki označeni poti do vstopa v zavarovani del poti (1 ura). Nato sledi vzpon po zelo zahtevni zavarovani poti proti vrhu (1,5 ure). Po krajšem počitku na vrhu se bomo po stari vojaški poti spustili do sedla Forca di Lanza.
Če bo interes in če bosta dopuščala vreme in čas, se bomo povzpeli tudi na kamniti stolp Zuc della Guardia, kamor je speljana drzna zavarovana plezalna pot. Vzpon na kamniti stolp je zahtevnejši kot vzpon na Monte Zermulo, zato se bomo na sedlu po potrebi razdelili v dve skupini: ena bo odšla po lahki označeni poti direktno na izhodišče, druga pa se bo odpravila še na kamniti stolp.
Creta di Collinetta (2238 m): po zgodnjem jutranjem transferu od sedla Lonice do prelaza Plockenpass oz. Passo di Monte Croce Carnico (1360 m), se bomo s prelaza odpravili na Creta di Collinetta (2238 m). Po krajšem odseku lahke označene poti bomo vzpon nadaljevali po predoru, ki je ostanek 1. svetovne vojne. V 183 m dolgem predoru se bomo povzpeli za kar 111 višinskih metrov!
Nato sledi spet krajši odsek lahke označene poti do vstopa na Pot brez meja (Weg ohne Grenzen ali Sentiero senza confini), ki pa je kategorizirana kot zelo zahtevna zavarovana plezalna pot in je ena izmed težjih v Karnijskih Alpah. Po njej se bomo do vrha vzpenjali ali bolje rečeno plezali skoraj 2 uri. Nazaj na prelaz bomo sestopili po južnih pobočjih te gore, koristili pa bomo stare vojaške poti.
Po vrnitvi na prelaz nas bo čakal le še prevoz nazaj do Šoštanja z dvema krajšima postankoma.

OPOZORILI:

- **Za udeležbo na obeh turah je potrebna ustrezna psihofizična pripravljenost in vsa obvezna oprema. Tura je priporočljiva samo za ljubitelje vertikal z večletnimi izkušnjami hoje po zelo zahtevnih označenih poteh!**
- **V primeru, da bo vremenska napoved za Karnijske Alpe v času naše ture slaba, bomo turo odpovedali.**

NA PRIJETNO, A ZAHTEVNO TURO V KARNIJSKE ALPE VAS VABI PD ŠOŠTANJ!

PLANINSKI TABOR ZA ODRASLE: BOSNA IN HERCEGOVINA, september

Vodje: Jure Drev, Jani Gorjanc, Damjan Mohorič.
Zahtevnost: več lahkih do zahtevnih tur in izletov.

PD Šoštanj poskuša vsako leto izvesti vsaj eno aktivnost v tujih gorah, predvsem z namenom, da šoštanjski planinci spoznavamo

tudi druga evropska gorstva. V letu 2005 je bil s pomočjo vodnikov iz PD Železničar Niš izveden 8-dnevni planinski izlet po južni Srbiji, v letu 2006 smo obiskali Bolgarijo, v letu 2007 smo obiskali Črno goro in v letu 2008 Makedonijo.
Natančen program tabora bo znan spomladi, ko bomo javno objavili tudi razpis z vsemi potrebnimi podatki.

POHOD NA SMREKOVEC (1577 m), 28. september Pohod ob občinskem prazniku in Dnevih rekreacije 2008

Vodniki: Janez Kugonič in ostali vodniki.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 7 ur.

Pohod na Smrekovec je sedaj že postal stalnica v programu praznovanj občinskega praznika in hkrati Dnevov rekreacije. Start pohoda je pri gostišču Grebenšek. Pohodniki se nato mimo Homca, Luka, Brložnika in Doma na Smrekovcu povzpnejo na vrh Smrekovca in se nato po isti poti vrnejo.

POHORJE (1543 m) – prečenje, 10.–11. oktober

Vodniki: Jure Drev, Igor Rezman, Miran Hudej.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 16 ur.

Pohorje je s svojimi prostranimi gozdovi vedno burilo ljudsko domišljijo ter dajalo zavetje ne samo živalim, temveč tudi ljudem, ki so se tu v davnih časih skrivali roki pravice.
Čez Pohorje poteka tudi slovenska planinska pot, s pričetkom oziroma prvim žigom na Mariborski koči (1080 m). Najvišji vrh Pohorja je Črni vrh (1543 m), nahaja se nad Mislinjskim grabnom ter med Ribnico in Kopami. Pot nas vodi čez širne gozdove, porasle z bukovjem in smrekami, po gozdnih cestah in kolovoznih poteh, mimo jezerc, jezer in barij, še ene značilnosti Pohorja, ki so nastala zaradi neprepustnih kamnin. Na Pohorju je kar nekaj rekreacijskih središč. V poznem poletnem času, ko se narava že pripravlja na počitek, so ti gozdovi lahko s svojim mirom, senčnim hladom in nekoliko že jesenskimi barvami prava paša za oči. Pridružite se nam.

IZLET V NEZNANO, 7. november

Vodnika: Vlado Stropnik in predsednik PD.
Zahtevnost: lahka pot.

Izlet v neznano predstavlja nekakšen zaključek sezone izletov, ki jih prireja vodniški odsek društva. Izlet je lažje narave, z manj hoje, kakšnim ogledom in veselim zaključkom, tako da je primeren za vse planince, simpatizerje, sponzorje, donatorje. Organizatorji izleta ponavadi ob tej priložnosti najdemo kakšen lep in manj znan kotiček naše Slovenije ali zamejstva.
Povežemo se z lokalnim planinskim društvom in skupaj z njimi poskrbimo za lep in skrivnosten dan.

LOGARSKA DOLINA – pot po Logarski dolini, 21. november

Vodnika:Matej Kortnik, Andrej Veternik.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 4-5 ur.

Lepih dolin je v našem gorskem svetu veliko in težko je soditi, katera je lepša kot druga, saj nam vsaka odkriva svoje čare, če ji le dovolimo. Danes, ko imamo vsak svoj avto, se planinci kar preveč radi odpeljemo do najvišjih možnih izhodišč, ki so v zatrepih dolin, ali pa se ceste dvignejo celo visoko na pobočja nad dolinami. Doline tako ostajajo za nami v prahu makadamske ceste. Logarska ima že veliko let asfaltirano vozišče, pa se turisti

zato še rajši odpeljejo v zatrep doline, ki mu domačini rečejo Kot, in kjer čez skalni prag, nad katerim leži krnica Okrešelj, ki je ostanek prvotne doline, pada eden najvišjih slapov v Sloveniji, Rinka. Večina jih zato zamudi veličasten razgled, ki se pešcu ali kolesarju odpre tam pri gostišču sester Logar, tam, kjer oni v jeklenih konjičkih plačujejo nadomestilo za vstop v dolino z avtomobilom. Zamudijo tudi hlad izvira Črne, piš slapu Palenka, prijetno tišino gozda, razglede na Ojstrico, Planjavo, Brano, Tursko goro, Rinke, Mrzlo goro in druge vršace. Ker se tudi šoštanjski planinci, zaradi stiske s časom, ob obisku kamniško-savinjskih vrhov nad Logarsko v dolino običajno pripeljemo na najvišje izhodišče, se bomo tokrat odpravili po dolini peš v obe smeri. Mogoče skočimo tudi na katero od krnic. Vsekakor pa si bomo pogledali čim več znamenitosti v dolini, v kateri bodo takrat lepo žareli tudi macesni.
Lepo vabljeni!

POHOD TOPOLŠICA–SLEME (1052 m) – preko Loma, 26. december

Vodnika: Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Andrej Veternik.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 4-5 ur

V letu 2008 je PD Šoštanj prvič organiziralo lažji zimski pohod iz Topolšice do Andrejevega doma na Slemenu preko Loma. Pohod bo letos potekal v primeru ugodnih vremenskih in snežnih razmer po običajni planinski poti. V primeru neugodnih snežnih razmer se bomo težjim delom poti izognili po lokalnih cestah. Iz Andrejevega doma na Slemenu se bomo vračali z organiziranim prevozom. Pohod je namenjen oddihu na zraku med božično-novoletnimi prazniki, nabiranju telesne pripravljenosti za zahtevnejše ture in seveda prijetnemu druženju. Lepo vabljeni!

Delovanje Mladinskega odseka v letu 2008

Zgotovostjo lahko trdim, da je bilo 2008 eno bolj, če ne celo najbolj aktivnih za naš mladinski odsek.

Poleg rednega udeleževanja regijskih tekem in državnega orientacijskega tekmovanja so bili naši osnovnošolci še na srečanju osnovnošolcev Savinjskega MDO-ja pod Bočem, se uspešno udeležili regijskega tekmovanja Mladina in gore ter množično obiskali dve glavni akciji MO, Snežkovanje na Obretanovem in poletni tabor prav tako na Obretanovem ter v Podpeci. Tako kot poletni tabor smo tudi Snežkovanje izpeljali v dveh izmenah v sodelovanju z MO PD Velenje in PD Šmartno ob Paki, kot to počnemo že nekaj zadnjih let.
Ob tem je treba poudariti, da so za izlete planinskih skupin na Osnovni šoli Šoštanj pridno skrbele mentorice Danica Švarc, Vida Rehar in Jožica Andrejc. Zelo aktivna je tudi mladinska skupina, izvedli smo izleta na Kum ter na kočo na Loki. Vsi člani mladinske skupine tudi zelo aktivno sodelujejo in pomagajo pri organizaciji planinskih taborov in zimovanja, tako da nam aktivnosti ne primanjkuje in upam, da bo tako tudi v prihodnje.

Načelnik MO PD Šoštanj
Jure Grudnik

Seznam vodnikov PD Šoštanj

VODNIK-/ CA	NASLOV	POŠTA	TELEFON	GSM	vodniška kat.
Andreja Konovšek Jalen	Tenetiše 56	Golnik	/	031/ 869 927	A, B, D
Andrej Veternik	Zavodnje 24b	Šoštanj	58 95 243	041/ 368 667	A
Bojan Rotovnik	Prešernov trg 12	Šoštanj	891 10 16	031/ 382 450	A, B, D, G
Brina Zabukovnik Jerič	Založe 85c	Polzela	/	041/ 432 368	A
Evgen Drvarič	Tovarniška pot 7	Šoštanj	58 81 042	/	A, B
Filip Vrabič	Florjan 173	Šoštanj	58 82 274	031/ 743 030	A
Igor Rezman	Gaberke 102	Šoštanj	58 93 586	041/ 776 234	A,B*
Janez Kugonič	Cankarjeva 6	Šoštanj	/	031/ 702 365	A
Jure Drev	Lokovica 99	Šoštanj	58 81 799	041/ 776 269	A, D, B
Jure Grudnik	Ravne 43b	Šoštanj	58 93 049	041/ 437 235	A
Martina Pečnik Herlah	Radegunda 26	Mozirje	583 37 73	031/ 738 821	A, B, D
Matej Kortnik	Lokovica 55	Šoštanj	891 16 16	040/ 328 898	A, B, D
Miran Hudej	Lokovica 17a	Šoštanj	58 82 744	041/ 776 268	A, B
Vlado Stropnik	Florjan 156	Šoštanj	58 81 185	031/ 392 146	A,B*

*Opomba: * pripravnik/ -ca za označeno kategorijo*

Kategorija	Razlaga	Katere poti/ture lahko vodi vodnik?
A	lahke kopne ture	- lahke označene poti - lahke neoznačene poti
B	zahtevne kopne ture	- vse, kar je opisano pri A kategoriji - zahtevne in zelo zahtevne označene poti - zahtevne neoznačen poti - lahka brezpotja
C	zelo zahtevne kopne ture	- vse, kar je opisano pri B kategoriji - zelo zahtevne neoznačene poti - zahtevna in zelo zahtevna brezpotja
D	lahke snežne ture	- lahke označene in neoznačene poti v snegu - zimsko markirane poti - organizirane in varovane zimske pohode
G	lahki turni smuki	- vse iz D kategorije - lahki turni smuki

Snežkovanje za osnovnošolce (Obretanovo 08)

Če zima noče k nam, gremo pa mi k zimi. In ko se skupaj zberemo otroci in otroci po srcu iz Šoštanja in Velenja, postane Snežkovanje zelo zabavno.

Preteklo leto smo obe izmeni Snežkovanja organizirali na Obretanovem pod okriljem Uršlje gore. Kljub temu da je naše druženje trajalo le nekaj dni, smo počeli ogromno stvari in res uživali. Uršlje gore nismo samo opazovali, ampak smo nanjo tudi zlezli. Vzpon ob obilici snega sploh ni bil tako lahek, kot se zdi. Na Obretanovem so nas obiskali tudi gorski reševalci. Za presenečenje pa so zraven pripeljali tudi dva reševalna psa, ki sta v snegu iskala skrite igrače. Odpravili smo se tudi na nočni pohod z baklami. Ni nas prestrašila niti grozna Kurja polt, ki je strašila po gozdovih Obretana. Pot smo pogumno nadaljevali in našli zaklad. Ko smo se vrnili v kočo, smo se z zakladom posladkali, čakal nas je pa že vroč čaj.

Tako se je naše Snežkovanje hitro bližalo koncu. Zadnji večer smo se ob planinskem krstu res nasmejali, naslednji dan pa neradi odšli domov, saj smo si v teh štirih dneh ustvarili veliko lepih spominov.

Tjaša Ostervuh, MO PD Šoštanj

Tabor za osnovnošolce Podpeca & Obretanovo 2008

Letos poleti je zopet potekal planinski tabor, ki smo ga s skupnimi močmi organizirali člani MO PD Šoštanj in MO PD Velenje.

Potekal je v dveh izmenah. Prva, ki je bila na Obretanovem, je bila namenjena otrokom od prvega do petega razreda osnovne šole. Čeprav so bili naši šotori postavljeni tik ob planinski koči, to ni omajalo naše želje po spanju pod platneno streho. Druga izmena

je bila namenjena planincem od petega do devetega razreda, taborili pa smo v Podpeci. Tik ob tabornem prostoru smo za tuši našli odlično razmočen klanec. Izkoristili smo priložnost in postavili progo preživetja. Kasneje smo se v dirki pomerili tudi vodniki, rezultati pa so bili razporejeni v različne kategorije.

Tako kot prejšnja leta sta tudi ta dva tedna minila v močnem prijateljskem duhu. V vsaki izmeni smo se povzpeli na dva vrhova, udeležili smo se delavnic iz prve pomoči, orientacije, vozlov, planinskih koč in rožic, tekmovali smo v orientaciji in štafetnih igrah, šli smo se kopat na bazen in skurili celo grmado suhih vej. V mlajši izmeni smo vodniki doživeli prijetno presenečenje. Udeleženci niso le organizirali nekaj svečanih porok za vodstvo, ampak so prav tako poskrbeli za romantične medene tedne v Egiptu. Ta je v nekaj pičlih urah zrasel iz mivke na odbojkarskem igrišču.

Prav gotovo so nam ti zadnji dnevi počitnic, ki smo jih skupaj preživeli v naravi, dobro napolnili baterije in nas zapustili v pričakovanju, kaj bo prineslo naslednje poletje.

Tjaša Konovšek, MO PD Šoštanj

Delovanje planinskega krožka na OŠ Šoštanj – predmetna stopnja

Gor pa dol, pa gor pa dol, pa gor pa gor, pa smo na vrhu. Kdo? Mladi planinci OŠ Šoštanj.

Na šoli že vrsto let uspešno deluje planinski krožek pod vodstvom mentoric Vide Rehar in Danice Švarc.
V letu 2008 je bilo v krožek vključenih okrog 40 učencev od 5. do 9. razreda. Udeleževali so se planinskih pohodov, snežkovanja, planinskega tabora ter tekmovanj.
V lanskem letu smo se odpravili na 3 izlete. Meseca februarju smo se udeležili zimskega srečanja planincev Slovenije na Pokljuki (pokljuški maraton). Kljub temu da je vseskozi snežilo, smo se odpravili na Uskovnico in za nagrado prejeli tekaške smuči z vezmi. V mesecu maju smo prehodili Gaberško pot. Po poti so nas vodili gaberški devetošolci, ki so zelo aktivni v planinskem krožku. Konec meseca septembra smo se udeležili srečanja mladih planincev na Boču, kjer je bilo zelo zabavno. Učenci različnih planinskih društev so tekmovali v družabnih igrah.
Med zimskimi počitnicami se je 10 mladih planincev udeležilo snežkovanja na Obretanovem, med letnimi počitnicami pa je 17 mladih planincev odšlo na tabor v Podpeco.
Mladi planinci so sodelovali na regijskih orientacijskih tekmovanjih. Tekmovalo je 6 ekip, dvema ekipama pa se je uspelo prebiti na državno tekmovanje, ki je bilo v mesecu juniju v Slivnici pri Celju.

Našo šolo so zastopale 3 ekipe na regijskem tekmovanju Mladina in gore. Tekmovanje je bilo v mesecu novembru na OŠ Puconci v Prekmurju. Dvema ekipama je državno tekmovanje za las ušlo.

Tudi v letošnjem letu nam ne bo zmanjkalo neosvojenih vrhov, zato boste sigurno slišali za nas tudi prihodnje leto.

Mentorica PS: Danica Švarc

Na mladih svet stoji

Vsa rek vsi verjamemo, zato začnemo mlade planince vzgajati že zgodaj. Na OŠ Šoštanj delujeta dve planinski skupini: mlajša (učenci od 1. do 4. razreda) in starejša (učenci od 5. do 8. razreda). Obe sta dokaj aktivni, mlajši na planinskih pohodih, starejši pa tudi na tekmovanjih, kot so MLADINA IN GORE, ORIENTACIJA ipd. Vsi so tudi vključeni v Planinsko društvo Šoštanj, ki ga povsod zgledno zastopajo. Preko njih se v društvo vključuje tudi mnogo staršev.

MLAJŠA PLANINSKA SKUPINA

V letu 2008 smo z mlajšimi organizirali 4 družinske pohode.
Lanska zima je skoparila s snegom, zato smo se na zimski pohod morali podati malo višje, in sicer **od Kop do Ribniške koče**. Odpravili

smo se v nedeljo, 13. 1. 2008. Do Grmovškovega doma smo se peljali z avtomobili. Od tam smo se odpravili peš po urejeni pešpoti oz. tekaški stezi. Hoje s počitki je bilo v eno smer 2 uri. Otroci so imeli s seboj lopatke, s katerimi so se veselo spuščali po hribčkih.
Odpravili smo se še na en zimski planinski pohod, in sicer nedeljo, 30. marca 2008, na **Čemšeniško planino**. Z avtomobili smo se odpeljali proti Trojanam, od tam pa v smeri Zagorja, skozi vas Šentgotard proti Čemšeniku in malo naprej do parkirišča smučarskega centra na Prvinah. Od tod nas je ločila le ura hoda po snegu do koče, kjer smo se zadržali kakšno uro in občudovali razgled. Zmaj Hun, ki je zadnji potomec zmajevske družine na Čemšeniški planini, pa se nam je skril. Ker ga nismo našli, smo se podali še na Črni vrh (1204 m), se vpisali v vpisno knjižico ter gradili snežake. Nato smo se po isti poti vrnili do avtomobilov.
Proti poletju smo se odpravili v prave skale, na **Moličko peč**. Lepo vreme, zanimiva gorska pokrajina in veliko udeležencev (med njimi le nekajmesečni planinec) so ustvarili pravo gorsko vzdušje. Z avtomobili nas je pot vodila mimo Luč proti Podvolovjeku. Po nekaj kilometrih vožnje smo avtomobile parkirali na planini Podvežak. Sledil je vzpon do Moličke peči pod Ojstrico. Na poti smo opazovali planinske pupke, encijane idr. zanimivosti narave. Razgledovali smo se po Veliki planini, Ojstrici, Raduhi, Robanovem kotu. Po počitku smo se po isti poti vrnili do avtomobilov.
Na zadnji pohod v letu 2008 oziroma prvi v novem šolskem letu smo se odpravili na planinski pohod na **Smrekovec**. Izlet smo izvedli v okviru Dnevov rekreacije v počastitev praznika Občine Šoštanj. Z avtomobili smo se odpeljali v smeri Belih Vod do Brložnika. Od tam smo imeli 1,5 ure zmerne hoje do koče, kjer smo se pridružili še drugim planincem. Na poti so nas pogostili s čajem, pri koči pa z malico in majico. Na vrhu smo še pozirali fotografom.

PLEZANJE

25. 4. 2008 smo za najmlajše planince izvedli plezanje na umetni steni v športni dvorani. Pri tem je bilo poskrbljeno za varnost, saj so mlade plezalce varovali preizkušeni plezalci, otroci pa so imeli plezalne pasove.

STAREJŠA PLANINSKA SKUPINA

SREČANJE MLADIH PLANINCEV NA BOČU

Iz naše šole se je srečanja 27. 9. 2008 udeležilo 24 učencev, načelnik Mladinskega odseka PD Šoštanj Jure Grudnik in mentorici. Prehodili smo mdr. pot od koče na Boču do razglednega stolpa in oddajnika. Učenci so tekmovali v hitrosti nošenja kamenčka na žlički, podajanju žoge med nogami, vrtenju okoli palice. Za nagrado pa smo dobili kup sladkarij.

Jožica Andrejc

Vodniški odsek Planinskega društva Šoštanj v letu 2008

Vodniki Planinske zveze Slovenje smo v našem planinskem društvu organizirani v vodniški odsek, za katerega lahko rečemo, da je za njim uspešno leto. Kljub temu nam je pri izvedbi akcij velikokrat načrte prekrižalo vreme.

Leto se je kot že tradicionalno pričelo z udeležbo na pohodih po poteh Pohorskega bataljona ter pohodom na Goro Oljko – Zdravju naproti. Kar nekaj izletov in tur pa nam je prekrižalo slabo vreme. Tako so nam odpadli Zirbitckogel, E6, Mangart , Cmir – Rjavina, Karnijske Alpe in Pohorje. Uspešno je bila izvedena tudi skupna akcija Šaleških PD Varno v gore, (cilji so bili Kepa, Dovška Baba in Stol). Skoraj vse izlete, ki so odpadli, smo v program vključili tudi v letu 2009. Vse ostale akcije smo uspešno izvedli, tudi že četrti tabor za odrasle, ki je tokrat potekal v Makedoniji.
Vodniki smo nudili svojo pomoč tudi vrtcu in osnovni šoli pri izvedbi njihovih izletov in športnih dnevov ter tudi pri izvedbi mladinskih taborov.
Udeležujemo se vodniških srečanj. V okviru Savinjskega meddruštvenega odbora je bilo srečanje na Gori Oljki, srečanje vodnikov Šaleške doline pa je tokrat potekalo v organizaciji PD Velenje na Paškem Kozjaku. Organizatorji na takih srečanjih pripravijo kakšno zanimivo reportažo ali predavanje, vodniki pa med sabo izmenjamo medsebojne izkušnje.
Letno imamo tudi eno do dve seji, na katerih analiziramo svoje delo ter pripravimo program za naprej. Konec leta smo nakupili nekaj nove vodniške opreme, s katero bomo pohodnike in udeležence varneje in strokovneje vodili. Redno se tudi udeležujemo vodniških izpopolnjevanj in tečajev za višje kategorije.
Planinkam in planincem vodniki želimo varen obisk gora ter uspešno leto 2009.

Jure Drev,
načelnik vodniškega odseka

Markacijski odsek v letu 2008

Markacijski odsek so v letu 2008 sestavljali 4 člani: Vinko Pejovnik (načelnik), Leon Štrban, Ciril Kajba in Vinko Martinovič. V odsek smo pridobili dva nova člana, ki sta se udeležila tudi izobraževanja za markaciste. Markacisti dela opravljajo glede na potrebe in razpoložljiv čas: eni več, drugi manj. Ker nas je bolj malo, v svoje vrste vabimo vse, ki jih zanima naše delo in so nam pripravljeni pomagati.

Dela in opravila markacistov PD Šoštanj v letu 2008:

- obnova poti E6 (Mostnar-Presečnik-Grebenšek): ureditev nove trase, nadelava poti, čiščenje poti, postavitev varovalne ograje, obnovitev markacij
- planinska pot Šoštanj – Forhteneg: popravilo stopnic in nadelava varovalne ograje

V letu 2008 smo se trije člani odseka udeležili tudi zbora markacistov, ki je bil v Podčetrtku. Sprejet je bil sklep, da se moramo v bodoče tudi markacisti udeleževati obnovitvenih tečajev.

In kaj imamo v planu za leto 2009:

- obnoviti markacije in pot Šoštanj – Gora Oljka
- obnoviti markacije na poti Mostnar – Mlačnik – Šmihel nad Mozirjem
- vzdrževanje/obnova poti Topolšica – Lom – Bank – Žlebnik - Šentvid

Markacisti želimo vsem planincem in planinkam srečno pot, varen korak ter da bi se zdravi vrnili domov!

Vinko Pejovnik,
načelnik markacijskega odseka

Tečaj markacistov

V lanskem letu sva se tečaja za markaciste udeležila dva člana PD Šoštanj: Damijan Mohorič in Peter Laure. Tečaj je potekal na koči pri Jelenovem Studencu, in sicer dva vikenda

6.-7. in 20.-21. septembra 2008. Iz cele Slovenije nas je bilo na tečaju 26 markacistov. Prvi vikend smo imeli večinoma samo teoretična predavanja, le v nedeljo smo imeli praktični prikaz risanja markacij, čiščenja poti, postavitev novih smernih tabel, zamenjavo starih z novimi.

Drugi vikend smo v soboto šli na teren delat stopnice in se tako zamudili cel dan.
V nedeljo zjutraj smo imeli preverjanje znanja. Odgovarjali smo na vprašanja markacistov, ki so tako preverili, kaj smo se naučili. Zaradi dežja nismo odšli na teren. Po kosilu smo dobili še diplome o uspešno zaključenem tečaju.

Damjan Mohorič

Sekcija Torkov Trimpir (TTP)

Marsikdo, ki sliši ime TORKOV TRIMPIR, verjetno pomisli, da je to ena vesela »druščina«, ki ga rada samo pije in žura ... Ja, marsikdo! Ampak temu ni tako. Res je, da smo veseljaki, ki nas povezuje, nekatere že več kot 20 let, vsak torek ljubezen do rekreacije, prijateljstvo, druženje, potovanja in planine. Prvotno je bila to rekreacija OŠ Veljka Vlahovića, ki pa se je nato preimenovala v to, kar je ... PIR je pa zato, ker nas večina po poštenem naporu rada zaužije nekaj zlate kapljice s peno na vrhu.

Večina članov naše sekcije je bila vključena v razna planinska društva po okolici. Skupaj smo osvojili veliko slovenskih vrhov. Nekateri od nas imajo že značke prehojene Slovenske planinske poti ... Nakar nas je naša Joca (Jožica Andrejc) združila v sekcijo v Planinskem društvu ŠOŠTANJ. Veseli smo, da smo lahko člani društva s 105-letno tradicijo.

Da smo lahko člani takšnega društva, moramo tudi kaj postoriti in to tudi smo. Odkar je Upravni odbor PD Šoštanj dne 23. 4. 2008 potrdil sekcijo TTP, smo imeli kar nekaj akcij:

- Mesec in pol pred ustanovitvijo sekcije smo bili s tekaškimi smučmi na Pokljuki, natančneje v Kranjski dolini, Planini Zajavornik, Rudnem polju in peš na Lipanci oz. Blejski koči.
- V začetku junija smo s kolesi napadli in osvojili Mežaklo, Vintgar in se zadnji dan peš napotili na 1593 m visok Jerebikovec.
- Konec meseca junija smo organizirali kolesarjenje po okoliških krajih in vzpetinah naše doline v spomin na našega člana in vodnika PD Šoštanj Milana Pogorelčnika–Šilija.
- Po končanih dopustih smo se konec avgusta (29.-31. 8. 2008) odpravili na otok Susak na praznovanje rojstnega dneva naše »šefice« Tajne. Susak smo prehodili peš.
- V začetku oktobra (5. 10. 2008) smo se odpravili na Konjiško goro, natančneje na Stolpnik.
- V začetku oktobra se nas je polovica članov udeležilo planinskega tabora v Makedoniji, nekateri člani smo celo pomagali pri organizaciji.
- Nekaj članov se je na koncu oktobra udeležilo akcije PD v Avstrijo – na Svinjško planino.

Podpornik Planinskega društva Šoštanj
KS Topolšica

- Na koncu leta pa imamo na silvestrovo tradicionalno praznovanje novega leta na vrhu našega Smrekovca.

Akcije za leto 2009:

- Zima: kar nekaj naših članov ima opremo za turno smuko, tako da smo v gorah veliko prisotni v zimskem obdobju.
- Marec: Pokljuka s tekaškimi smučmi; turni smučarji pa se bomo odpravili presmučat Debelo peč ali Veliki Draški vrh.
- April oziroma prvomajski prazniki: potovanje v Turčijo.
- Maj: kolesarjenje po »Šilijevih« kolesarskih poteh po okolici Šaleške doline.
- Poletje: preživljamo vsak po svoje, tudi v planinah.
- September: rafting na reki Kolpi.
- Oktober: planinski tabor Bosna in Hercegovina.
- December: Pokljuka (tekaške in turne smuči, pohodništvo).

Člani naše sekcije se bomo poskusili udeležiti čim več akcij oz. planinskih izletov, ki jih organizira naše planinsko društvo.

Jani Gorjanc, načelnik TTP

Planinski izleti pohodniške sekcije Društva upokojencev Šoštanj

Planinska sekcija Društva upokojencev Šoštanj ima svoje redne mesečne izlete vsako drugo sredo v mesecu. Običajno se zberejo ob 8. uri na AP Šoštanj. Sekcijo vodi Evgen Drvarič, zato so vse dodatne informacije pri njem na tel. št. 03 588 10 42 vsak dan med 14. in 15. uro.

KDAJ?	KAM?
januar	Vinskogorska pot
februar	Skorno – Lepa Njiva
marec	Razbor – Topolšica (del Šaleške planinske poti)
april	Šoštanj – Sv. Križ
maj	Ciganija – Uršlja gora
junij	Šoštanj – Forhteneg
julij	Prebold – Reška planina
avgust	Po Andražki poti
september	Molakov vrh
oktober	Šentjur – Proseniški ribnik
november	Šoštanj – Skorno – Gneč – Šmartno ob Paki
december	zaključek

Evgen Drvarič

Planinska sekcija Gaberke

Planinska sekcija Gaberke se je po krajšem zatišju ponovno začela prebujati. To ugotavljamo že drugo leto zapored. Izleti so solidarno obiskani. Pohoda po Gaberški poti se vsako leto udeleži več kot 70 pohodnikov. Ob tem nagradimo najstarejšega in najmlajšega pohodnika.

PLAN IZLETOV ZA LETO 2009

15. 2.	Pohod po Gaberški poti (nagrade)	
1. 3. ali 8. 3.	Trška pot	
4. 4.	Nanos	Blaž Lukner
25. 4.	Mrzlica-Kal	Zvone Koželjnik
1. 5.	Prvomajski pohod na Graško Goro	
6. 6. ali 7. 6.	Družinski pohod okoli Uršlje gore TPG	Igor rezman
17. 8.–19. 8.	Triglav (2 dni)	Igor Rezman
3. 10. ali 10. 10.	Smrekovec – Raduha	Tomaž Plaznik
	Izlet v neznano	

V lanskem letu so bili izvedeni skoraj vsi izleti. Nekaj jih je odpadlo zaradi vremena (Triglav, Planjava, Korošica) in te izlete smo prenesli v leto 2009. V letu 2008 smo v sekciji pridobili pripravnika tečaja kategorije B. Dobro sodelujemo tudi z organizacijami v samem kraju, prav tako s Planinskim društvom Šoštanj.

Vsem popotnikom, pohodnikom, vodnikom bi zaželel še: »Varen korak!«

Igor Rezman

Kaj smo delali v sekciji Zlatorog v letu 2008?

Leto 2008 za sekcijo Zlatorog ni bilo tako dejavno kot leto poprej.

Glavna aktivnost je bil družinski planinski tabor na Menini planini v organizaciji Sekcije Zlatorog in mladinskega odseka. Trajal je od 26. do 29. junija. Udeležilo se ga je rekordnih 7 družin ali 23 planink in planincev. Otroci so v lepem in idiličnem okolju spoznavali gorsko naravo na izletih in igrah v naravi. Starši pa so se pomerili v nogometu in nekaterih drugih aktivnostih. Otroci so skupaj s starši pripravili tudi taborni ogenj.

Druga večja aktivnost pa je bil turnosmučarski izlet na Zirbitzkogel v Avstriji, ki smo ga nekateri člani opravili v sklopu ogledne ture za drugi društveni turnosmučarski izlet. Podvig smo opravili ravno v času enega hujših viharjev, ki je zajel Evropo (Emma). Med vzponom smo imeli še sprejemljivo vreme, pri spustu pa nas je zajel vihar in megla, da smo komaj našli izhodišče.

Žal nam pa ni uspelo izvesti spomladanskega in jesenskega izleta.

Upam, da bo letošnje leto bolje in bomo opravili več aktivnosti v hribih.

Andrej Veternik

Planinski popotnik gre z nami v gore

Ja, bo že res, da Planinski popotnik postaja vse starejši in vse bolj izkušen. Zato tudi potuje v vse bolj oddaljene kraje. V letu 2008 se je tako z Andrejem Veternikom potepal po Južni Ameriki, konec leta pa je bil z njim še na Kitajskem. Andrej pravi: »Planinski popotnik je z mano naredil res dolgo pot. V mesecu juliju in avgustu je z mano potoval po Južni Ameriki in skupaj z mano obiskal mnogo svetovno znanih krajev v tem delu sveta. Bil je skupaj z mano, ko sem dosegel svoj višinski

rekord (5600 m). Lahko bi ga nesel tudi nad 6000 metrov, pa me je gora zavrnila zaradi prebavnih težav in težav z višinsko boleznijo. V mesecu novembru in decembru pa je z mano potoval na Kitajsko, natančneje v Shanghai. Žal pa je zaradi obilice dela ostal zaprt v kovčku in ni videl umazane svetlobe tega velemesta.«

Popotnik je potoval tudi z Martino in Janezom Herlah, ki dodajata: »Da so cilji PD Šoštanj dobro izbrani, sva se prepričala sama v minulem poletju. V najino poročno potovanje sva vključila potepanje po Durmitorju in nastanitev pri Goranu, ki je udeležencem planinskega tabora v Črni gori dobro poznan. Konec meseca rožnika 2008 je bil Durmitor poln alpskega cvetja in svežega gorskega zraka, nudil je obilo lepih gorniških doživetij.« Martina in Janez sta se s Planinskim popotnikom slikala na vrhu Bobotovega kuka, 2523 m, Durmitor – Črna gora.

Na drugi konec sveta pa je Planinski popotnik potoval tudi z družino Rotovnik. V maju 2008 so bili v Avstraliji na obisku pri sorodnikih. Ker so bili na obisku, so bili planinski cilji potisnjeni ob stran, so pa vseeno obiskali Modre gore (Blue mountains) in se na kratko sprehodili po planinskih poteh, ki so urejene zelo turistično. Družinska fotografija s Planinskim popotnikom je bila narejena v Sydneyu, kjer je družina preživela večji del tri tedenskega obiska Avstralije.

Torej, tudi v letu 2009 pri svojih vandranjih, hribolazenjih in popotovanjih ne pozabite na Planinski popotnik. Vzemite ga s sabo in nam pošljite fotografijo, na kateri boste skupaj z njim.

Članarina PD Šoštanj v letu 2009

Članarino PD Šoštanj lahko plačate v cvetličarni Nahtigal na Trgu bratov Mravljakov 1 v Šoštanju vsak dan v delovnem času. Informacije na 03/5882-928.

VRSTE ČLANSTVA

Vrste članstva	Članarina	barva znamkic
A - najbolj aktivni člani z največ ugodnostmi (vključena tudi naročnina na Planinski vestnik)	50,00€	rdeča
B - aktivni člani z večino ugodnosti	20,00€	modra
B1 - osebe starejše od 65. let, z ugodnostmi B članov	15,00€	modra
S+Š - srednješolci in študenti do 26. leta starosti ali mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov	13,00€	zelena
P+O - predšolski in osnovnošolski otroci	5,00€	rumena
DRUŽINSKI POPUST za članarino (ne velja za B1 člane)	- 10% na polno ceno članarine	
ČLANSKA IZKAZNICA	1,00€	

PRAVICE ČLANOV:

Kategorije članstva 2009		A člani	B člani	B1 člani	S+Š člani	P+O člani
1.	zavarovanje za nezgodno smrt pri planinski dejavnosti	V	V	V	V	V
2.	zavarovanje za invalidnost pri planinski dejavnosti	V	V	V	V	V
3.	zavarovanje za stroške reševanja v gorah ves svet	V				
4.	zavarovanje za stroške reševanja v gorah Evrope in Turčije		V	V	V	V
5.	zavarovanje za odgovornost poškodovanja oseb in stvari	V	V	V	V	
6.	popusti pri prenočevanju v planinskih kočah PZS (50%)	V	V	V	V	V
7.	popusti pri prenočevanju v pl. kočah 14 planinskih organizacij Evrope	V	V	V	V	V
8.	oprostitev plačila turistične takse v planinskih kočah	V	V	V	V	V
9.	planinski koledarček 2009	V				
10.	dnevnik mladega planinca in cicibana planinca “Ringa raja”					V
11.	naročnina na revijo Planinski vestnik	V				
12.	popust pri nabavi edicij v založbi PZS 10%	V	V	V	V	V
13.	popust pri nabavi opreme po seznamu podjetij	V	V	V	V	V
14.	popust zavarovalnice pri nabavi čelade in varovalnega kompleta za 15,00€	V	V	V	V	V
15.	popust pri izletih v organizaciji matičnega PD	V	V	V	V	V
16.	popust Zavarovalnice Tilia pri zavarovanju premoženja (za 25€)	V	V	V	V	V
17.	popust Zavarovalnice Tilia pri avtomobilskem zavarovanju (za 25€)	V	V	V	V	V
18.	Popust Zavarovalnice Tilia pri življenjskem zavarovanju prva premija (za 30 €)	V	V	V	V	V

POMEMBNO:
• Člani, ki do 31.1.2009 poravnajo članarino za leto 2009, imajo neprekinjeno zavarovalno jamstvo;
• A člani, ki do 31.1.2009 poravnajo članarino, prejemajo revijo Planinski vestnik neprekinjeno;
• A člani imajo trikrat višje zavarovalne vsote, ker plačajo višjo zavarovalno premijo.

ZAVAROVANJE, KI JE VKLJUČENO V PLAČANO ČLANARINO

Zavarovanje obsega: nezgodno smrt, invalidnost, stroške reševanja v tujih gorah, zavarovanje odgovornosti - osebe in zavarovanje odgovornosti – stvari.

Višina zavarovalnega kritja je odvisna od vrste članarine:

	Vrsta zavarovanja	Člani A	Člani B, B1, S+Š, P+O
1.	Nezgodna smrt	15.000€	5.500€
2.	Invalidnost	do 50.000€	do 8.500€
3.	Stroški reševanja v tujih gorah – ves svet	do 15.000€	-
4.	Stroški reševanja v tujih gorah – Evrope in Turčije		do 2.800€
5.	Zavarovanje odgovornosti – osebe	do 44.000€	do 44.000€
6.	Zavarovanje odgovornosti – stvari	do 4.200€	do 4.200€

Največjih ugodnosti je deležna A kategorija članstva. Namenjena je tistim, ki so veliko v gorah, zato so tudi bolj izpostavljeni in potrebujejo višja zavarovanja.
Zavarovanje stroškov reševanja v tujih gorah za člane A vključuje stroške iskanja, klasičnega in helikopterskega reševanja v gorah, visokogorskih turnih smučiščih in nesrečah na vodi. Kritje velja po vsem svetu. Zavarovanje velja do nadmorske višine 5.000 metrov. Poleg sklenitelja zavarovanja je za stroške reševanja (za zavarovalno vsoto, ki velja za člane A) zavarovan tudi življenjski partner (član PD, sicer zavarovalno kritje ne velja), s katerim živita v skupnem gospodinjstvu, ter skleniteljevi otroci (člani PD) do 18. leta starosti. Zavarovanje ne velja za alpinistične odprave, ki se zavarujejo posebej. Zavarovanje za vse kategorije vključuje tudi poškodbe in okvare nastale zaradi mraza in višine ter zastrupitve.
Stroški reševanja vključujejo tudi reševanje nepoškodovanega soplezalca v navezi s poškodovancem, če pride do nesreče v gorskem terenu, od koder nepoškodovani soplezalec sam ne bi mogel varno nadaljevati poti.

Opombe:
- P in O (predšolski in šolski otroci) so zavarovani brezplačno. PZS sporoča sezname teh članov (dvomesečno).
- Nezgodno zavarovanje za člane B, B1, S in Š velja v tujih gorah Evrope in Turčije.
- Nezgodno zavarovanje za člane A velja po vsem svetu.
- Zavarovanje stroškov reševanja v tujih gorah za člane A vključuje stroške iskanja, klasičnega in helikopterskega reševanja v gorah, visokogorskih turnih smučiščih, nesrečah na vodi. Kritje velja po vsem svetu. Zavarovanje velja do nadmorske višine 5.000 metrov. Poleg sklenitelja zavarovanja je za stroške reševanja (za zavarovalno vsoto, ki velja za člane A) zavarovan tudi življenjski partner (član PZS, drugače zavarovalno kritje ne velja) s katerim živita v skupnem gospodinjstvu ter skleniteljevi otroci do 18. leta starosti. Zavarovanje ne velja za alpinistične odprave, ki se zavarujejo posebej.
- Nezgodno zavarovanje vključuje tudi poškodbe in okvare zaradi mraze in višine ter zastrupitve.
- Stroški reševanja krijejo tudi nepoškodovanega soplezalca v navezi s poškodovancem, če pride do nesreče v gorskem terenu od koder nepoškodovani soplezalec sam ne bi mogel varno nadaljevati poti.

- Za člane PZS, ki bodo poravnali članarino do 31. januarja naslednje leto, velja neprekinjeno zavarovalno jamstvo. V primeru ko člani poravnajo članarino po 1. februarju dalje, prične zavarovanje teči naslednji dan od dneva, ko poravna članarino (od 00.00 ure).

Zavarovalni pogoji NEZ-07, NEZ-špo-07, ODG-07 so objavljeni na spletni strani www.pzs.si članarina 2009 in na spletni strani Zavarovalnice Tilia d.d. .

DODATNA PONUDBA ZAVAROVALNICE TILIA ZA ČLANE PLANINSKIH DRUŠTEV

Zavarovalnica Tilia ponuja članom planinskih društev tudi možnost sklenitve drugih zavarovanj po ugodnejših pogojih:

- nezgodno zavarovanje z dnevno odškodnino
- turistično – zdravstveno zavarovanje z asistenco v tujini
- dodatno nezgodno zavarovanje za časovno opredeljeno obdobje (izleti ali odprave)

Vsak član se za dodatna zavarovanja odloča prostovoljno in tudi sam sklene zavarovanje.

PRIJAVA NEZGODE

Člane opozarjamo, da v primeru prijave odškodnin ne morejo kontaktirati direktno Zavarovalnico Tilia, ampak je pravilen postopek tale:

- upravičenec do odškodnine po končanem zdravljenju izpolni obrazec Prijava nezgode, ki ga dobi v Strokovni službi PZS (tel. št. 01/434-56-80);
- izpolnjen obrazec potrdi matično društvo;
- obrazec se s fotokopirano zdravniško dokumentacijo, fotokopijo veljavne članske izkaznice oz. v primeru smrti, izpisa iz knjige umrlih, pošlje sklenitelju zavarovanja – PZS, na naslov Strokovne službe PZS (Planinska zveza Slovenije, p. p. 214, 1001 Ljubljana), ki prijavo evidentira in posreduje v nadaljnji postopek.

Enako je potrebno ravnati tudi v primeru, ko se uveljavlja zavarovanje za reševanje v gorah Evrope in Turčije in prevoz v domovino, le da se v tem primeru predloži potrdilo o plačilu stroškov reševanja.

Vsem planincem svetujemo, da si pred odhodom v tujino na območnih enotah ZZZS naročijo evropske kartice zdravstvenega zavarovanja s katerimi lahko uveljavljajo zdravstvene usluge na osnovi bilateralnih sporazumov, ki jih ima Slovenija sklenjene z drugimi evropskimi državami.

Kartonček za dokazilo o upravičenosti do nadomestila za stroške reševanja v gorah Evrope in Turčije

Kartonček za dokazilo o upravičenosti do nadomestila za stroške reševanja v gorah Evrope in Turčije bo izdala Zavarovalnica Tilia d.d. in ga boste prejeli skupaj s člansko znamkico.

DRUŽINSKI POPUSTI - DRUŽINSKA ČLANARINA

Družinska članarina je namenjena družinam (za družinske člane štejejo poleg staršev še mladi do 26. leta, ki niso zaposleni ali so brez lastnih dohodkov) in je seštevek dejanskih vrst članarine, ki članom družine glede na njihovo starost pripadajo. Priznava se le ob skupnem plačilu članarine za vse člane družine. Za družino se štejeta tudi samohranilka ali samohranilec z vsaj enim otrokom.

V letu 2009 imajo družine ob enkratnem skupnem plačilu članarine v PD Šoštanj 10-odstotni popust.

A-ČLANI – NAROČILO PLANINSKEGA VESTNIKA

A-člani naj članarino za leto 2009 poravnajo praviloma do 31.1.2009, saj bodo do takrat prejemali tudi Planinski vestnik. Če A-član članarine do navedenega datuma ne bo poravnal, mu bo naročniško razmerje prenehalo. Za prvo in drugo številko Planinskega vestnika mu bo Strokovna služba PZS izdala račun. V primeru spremembe kategorije članstva predlagamo, da bivši A-člani sklenejo redno naročniško razmerje za naročilo Planinskega vestnika.

V primeru, da je v družini več A-članov, lahko tisti, ki se tako odločijo, namesto naročnine na Planinski vestnik uporabijo možnost uveljavljanja nabave edicij v Planinski založbi v vrednosti 25,50€. Nabavo uveljavljajo le ob predložitvi veljavne članske izkaznice.

POPUSTI ZA ČLANE PRI PRENOČEVANJU V TUJINI

Na osnovi posebnega sporazuma o reciprociteti v okviru mednarodne organizacije UIAA, uživajo vsi člani slovenske planinske organizacije tudi popust pri prenočevanju v več kot 1300 objektih partnerskih planinskih organizacij v alpskem delu Evrope. Podpisnice sporazuma o reciprociteti so:

Nemčija	DAV - Deutscher Alpenverein	**Liechtenstein**	LAV - Liechtensteiner Alpenverein
Avstrija	OeAV - Österreichister Alpenverein	**Luxembourg**	GAL - Groupe Alpin Luxembourgeois
Belgija	BAC - Belgische Alpen Club CAB - Club Alpin Belge	**Nizozemska**	NKBV - Niederlandse Klimen Bergsport Vereniging
Španija	FEDME - Federacion Española de Deportes de Montańa	**Švica**	CAS Club Alpin Suisse AACBa - Akademischer Alpenclub Basel AACB - Akademischer Alpenclub Bern CAAG - Club Alpin Académique Genčve AACZ - Akademischer Alpenclub Zürich AACB - Akademischer Alpenclub Bern CAAG - Club Alpin Académique Genčve AACZ - Akademischer Alpenclub Zürich
Velika Brit.	AC - Alpine Club		
Italija	CAI - Club Apino Italiano AVS - Alpenverein Südtirol		
Francija	CAF - Club Alpin Français		
Slovenija	PZS Planinska zveza Slovenije		

KOMERCIALNI POPUSTI ZA ČLANE

Osebe (planinci), ki se pri nakupu izkažejo z izkaznico PZS, veljavno za tekoče leto, so deležni naslednjih ugodnosti:

Izdelovalec/trgovina	Popusti za člane	Popusti za vodnike PZS, člane GRS, markaciste, vrh. alpiniste, mentorje	Komentar
Alpina Žiri	10%	30%	Velja v vseh Alpininih prodajalnah v Sloveniji.
Annapurna Way	10% za gotovino in 5% za kredit. kartice	15%	
Gornik – Mojca Mohorič s.p., Škofja Loka	10%	15% individualno ali 20% pri skupini	
Iglu Sport	10% za gotovino in 5% za negotovino	10% in dodatni 10% popust kot dobropis ob koncu leta	
Promontana Kranj	10%	20%	Popusti ne veljajo za izdelke v akciji in za ProMo cene.
Tomas Šport 2	15%	25%	Pri nakupu trekking in planinske obutve; popusti na veljajo za artikle z znižano ceno in v akcijski ponudbi.
Univet d.o.o.	10%	15%	
Libra šport d.o.o.	15%	30%	
Intersport	10% za opremo, oblačila ali obutev za pohodništvo ter gorska kolesa 15% za opremo, oblačila ali obutev McKINLEY	20% za opremo, oblačila ali obutve za pohodništvo ter gorska kolesa	Popust velja za izdelke po rednih cenah. Popusti se ne seštevajo in ne veljajo za izdelke INTER-SPORT priporoča.

Popusti veljajo v naslednjih prodajalnah:

- **Alpina Žiri**: Popusti veljajo v vseh Alpininih prodajalnah po Sloveniji. V teh prodajalnah je predstavljena tudi celotna kolekcija pohodne obutve. Seznam vseh prodajaln lahko najdete na www.alpina.si
- **Annapurna Way**: Krakovski nasip 4, Ljubljana;
- **Gornik**: Gorenja vas Reteče 36, Škofja Loka; GSM 041 335 912
- **Iglu šport d. o. o.: Ljubljana** - Tržaška c. 88, Petkovškovo nabrežje 31, BTC Šmartinska c. 152, hala 3/I; **Maribor** - Jadranska c. 27; **Celje** - Ul. Mesta Gravenbroich 9; **Lesce** - Alpska c. 27, **Škofja Loka** - Poljanska 4, **Tolmin** - Ulica padlih borcev 1/a;
- **Promontana d. o. o. Kranj**: **Ljubljana** - Poljanski nasip 6, **Domžale** Ljubljanska c. 81, **Kranj** Koroška c. 5, **Bled** - Ljubljanska c. 1;
- **Tomas šport 2 d. o. o.**: **Ljubljana** - Mestni trg 18, Čopova ulica 14 in Center Interspar, Šmartinska 152; **Maribor** - Jurčičeva ulica 4; **Nemčavci** - Nemčavci 1d; **Ptuj** - Gavez Anton s. p., Slovenski trg 1; **Slovenj Gradec** - Rojnik Drago s. p., Glavni trg 33; **Celje** - Center Interspar, Mariborska c. 100; **Trbovlje** - Ul. 1. junija 1a; **Velenje** - Nakupovalni center Velenje, Kidričeva c. 2b; **Kranj** - Optimist d. o. o., Prešernova ul. 17; **Bled** - Optimist d. o. o., Ljubljanska c. 4,; **Koper** - Župančičeva ul. 22;
- **Univet d. o. o. Ljubljana**: poslovalnica POHODNIK BTC hala A, Šmartinska 152, Ljubljana;
- **Libra šport d.o.o.**, Vasca 7a, 4207 Cerklje na Gorenjskem, prodajalna Tadeje Brankovič.
- **Intersport**: popusti veljajo v vseh trgovinah Intersporta v Sloveniji.

Dodatne informacije o članarini za leto 2009 in o pogojih zavarovanja najdete na spletni strani:
http://www.pzs.si/index.php?stran=Novice&novica_id=4191

Pregled števila članov PD Šoštanj od leta 1990 do 2008

leto	A člani	odrasli	mladina	podporni	skupaj	indeks	graf
1990		145	101		**246**	/	
1991		175	80		**255**	**104**	
1992		200	120		**320**	**125**	
1993	1	216	100		**317**	**99**	
1994	3	212	80		**295**	**93**	
1995	4	241	103		**348**	**118**	
1996	2	211	135		**348**	**100**	
1997	5	214	141		**360**	**103**	
1998	11	188	134		**333**	**93**	
1999	11	175	123		**309**	**93**	
2000	10	181	119		**310**	**100**	
2001	12	164	131		**307**	**99**	
2002	12	154	96		**262**	**85**	
2003	8	134	116	23	**281**	**107**	
2004	3	211	116	5	**335**	**119**	
2005	9	181	100	7	**297**	**89**	
2006	12	161	94	0	**267**	**90**	
2007	14	180	100	1	**268**	**100**	
2008	17	209	134	0	**360**	**135**	
povprečje:	**8**	**187**	**112**	**6**	**306**	**103**	

vir: Obvestila PZS in interni podatki PD Šoštanj

Občina Šoštanj

www.sostanj.si

Podpornik PD Šoštanj

vas

gradbeništvo, trgovina in proizvodnja d.o.o.

Podpornik PD Šoštanj

POŠTNINA
PLAČANA
PRI POŠTI
3325 ŠOŠTANJ

Planinsko društvo Šoštanj Mladinski odsek
in Sekcija Zlatorog vabita na

3. DRUŽINSKI PLANINSKI TABOR

KDAJ: od četrtka, 25. junija, zvečer do nedelje, 28. junija 2009.

KJE: lokacija bo sporočena naknadno

PROGRAM: vsak dan bodo organizirane različne aktivnosti za družine s predšolskimi otroki. Na krajših planinskih izletih bomo spoznavali zanimivosti, ki jih skriva ta velika planina, ter izvajali različne družabne igre in delavnice, ki bodo zanimive tako za otroke kot tudi za starše.

ZA KOGA: za max. 9 družin s predšolskimi otroki in otroki v prvi triadi osnovnih šol.

OBVEZNA OPREMA: osnovna planinska in športna oprema, čim več igrač za igranje na prostem, športni rekviziti, glasbila, pesmarica, planinska izkaznica s plačano članarino za tekoče leto in obilica dobre volje.

CENA: bo določena naknadno in bo vključevala namestitev v Planinskem domu (vsaka družina bo predvidoma imela svojo sobo), polni penzion ter organizacijo in vodenje tabora.

VODSTVO: Matej Kortnik in Bojan Rotovnik

PRIJAVE: do 15. maja 2009 na el. naslov: info@pd-sostanj.org ali na 031/382-450

VABLJENI!